

HALKIN KURTULUŞU

18 Nisan 1977

yolunda

GENÇLİK

4

250kr.

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ ERKEN SEÇİMİLE DEĞİL, EN GENİŞ GENÇLİK YİĞİNLARININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİYLE SAĞLANACAKTIR

İçinde bulunduğumuz dönemde, geniş emekçi ve öğrenci gençlik yığınlarının, proleter devrimci gençler tarafından, Ulusal Demokratik Halk Devrimine bağlı olarak -halkımızın acil taleplerinin yanısıra- savunulması gereken belli başlı özgül acil talepleri:

- OKULLARDAKİ KIYIM VE SORGUNLARIN DURDURULMASI, GEÇMİŞ UYGULAMALARIN İPTAL EDİLMESİ.
- ÖĞRETİM KURUMLARINDAKİ FAŞİST İDARECİLERİN GÖREVDEN ALINMASI.
- EĞİTİM ENSTİTÜLERİNİN 1. SINIFLARINDAKİ FAŞİSTLERİN ATILMASI, DANIŞTAY KARARLARININ UYGULANMASI.
- HERKESE YÜKSEK ÖĞRENİM HAKKININ VE BUNUN İÇİN GEREKLİ OLANAKLARIN SAĞLANMASI.
- YÜKSEK ÖĞRENİMDEKİ POLİSİYE DERNEKLERİN DAĞITILMASI, LİSE VE YÜKSEK ÖĞRENİM BİRİMLERİNDE RESMİ ÖRGÜTLENME HAKKININ TANINMASI.
- EMEKÇİ GENÇLİĞİN İŞ VE CAN GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI.
- ÇIRAKLAR, KALFALAR, DİĞER SENDİKASIZ VE SİGORTASIZ EMEKÇİ GENÇLİĞE SENDİKA VE SİGORTA HAKKININ TANINMASI.
- EŞİT İŞE, EŞİT ÜCRET ÜDENMESİ.
- ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ AŞIRI SÜMRÖ, BASKI, DAYAK VE KÖFRE SON VERİLMESİ.
- CİNAYET ŞEBEKESİ FAŞİST OLKO OCAKLARININ, SALDIRGAN SOSYAL-FAŞİST İGD'NİN KAPATILMASI.
- ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜNÜN, CAN GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI.
- OKUL VE YURTLARDA POLİS, JANDARMA İSGALİNE SON VERİLMESİ, KARAKOLLARIN KALDIRILMASI.
- YURTLARDAN FAŞİST VE SOSYAL - FAŞİSTLERİN TEMİZLENMESİ.
- YÖZLERCE GENÇİ KATLEDEN FAŞİST KATİLLERDEN, VE İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMASI.
- SEÇMEN YAŞININ 18'E İNDİRİLMESİ.

**Faşistler Süleyman Akdağ
yoldaşı kahpece katletti**

**Süleyman Yoldaş!
Kanın yerde
kalmayacak**

Devrim şehitlerimizi anmayı gelenek haline getirelim

11 MART 1976'DA FAŞİSTLER TARAFINDAN
HUNHARCA KATLEDİLEN YOLDAŞIMIZI ANDIK.

ATA YILDIRIM

Biz Abidinpaşa, Saimekadın, Akdere, Mamak, Tuzluca'yı devrimciler olarak; devrim yolunda düşen şehitlerimizi anma günlerini, onlara duyduğumuz saygının ve engin sevginin birer ifadesi haline gelen ve aynı zamanda bizlerin, hakim sınıflara karşı kinimizi, bir kez daha bileyen, devrime olan inanç ve kararlılığımızı çelikleştiren, halka ve devrime olan bağlılığımızı pekiştirip güçlendiren günler olduğuna inanıyoruz.

Demokratik ortaöğrenim mücadelesi veren ve geçen yıl 11 Mart'ta faşist diktatörlüğün eli kanlı, MHP ve Ülkü Ocaklı beslemeleri Kenan Kılıçaslan, Hasan Hüseyin, Nabi Biçer tarafından kahpece katledilen ATA YILDIRIM kardeşimizi bizler anmak için ön çalışmalar başlarken KSD'li arkadaşlardan ortak eylem önerisi geldi. Bu arkadaşlar en genel sloganlar etrafında ortak eylem yapabileceklerini söylediler. Biz tüm eylemlerde olduğu gibi bu eylemde de tavrımızın "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" olacağını belirttik. Bu ilke ışığında LİSE-DER, KSD, Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Sesi görüşlerini savunan arkadaşlara çağrı yaptık. LİSE-DER ve KSD'li arkadaşlar bu çağrıya olumsuz cevap verdiler ve eyleme katılmayacaklarını bildirdiler. Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Sesi görüşünü savunan arkadaşlar ortak eylem çağrımıza katıldılar.

Bu gelişmeler sonunda biz, Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Sesi görüşünü savunan arkadaşlarla birlikte ATA YILDIRIM kardeşimizi anmak için ilkeler üzerinde anlaşarak çalışmalarımızı sürdürdük. Bu çalışmalar sırasında alınan bir takım kararlara bu görüşlerdeki arkadaşlar uymadılar, aynı zamanda verilen görevleri yerine getirmediler. İttifaka katıldıkları halde çalışmalar sırasında özellikle Halkın Sesi görüşündeki arkadaşlar alınan kararlara uyup, bunu pratiğe uygulamaya gelince kaçamak tavrılarla hiçbir görev almayıp çalışmaların dışında kaldılar. Bu arkadaşlar sanki böyle bir sorunu yokmuş gibi sorumsuzca davrandılar. Halkın Sesi görüşündeki arkadaşlar her yerde olduğu gibi devrim şehitlerimizi anmada da görünmediler ve kendilerine düşen görevleri yapmadılar. Halkın

Birliği görüşünü savunan arkadaşlar da bazı çalışmalara katıldıkları halde görevlerini tam anlamıyla benimseyip yerine getirmediler. Yine bu üç görüşteki arkadaşlar (HY, HS, HB) forumun saat onikide olduğunu bildikleri halde gelmediler. Forum bittikten sonra bu arkadaşlar tek tek forum alanına doğru ellerini kollarını sallaya sallaya geldiklerini gördük. Bu arkadaşlara foruma neden gelmediklerini sorduğumuzda, yine sorumsuzca cevap vererek, hatalarından dolayı öz eleştiri yapacaklarına, "geliyorduk" dediler. Bu arkadaşlar kendi ağızlarıyla bir kez daha forumun önemini nasıl "kavradıklarını" kanıtladılar.

Bundan sonra devrim şehitlerimizi anma günlerini mücadele bayrağını daha yükseklere çıkardığımız geniş kitle eylemleri haline getirmek için bütün gücümüzle ileri atılacağız.

ATA'LAR ÖLMEZ!

DEVİRİM ŞEHİTLERİMİZİ ANMAYI GELENEK HALİNE GETİRELİM!

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM! FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRİYET!

A.Paşa-Saimekadın-Mamak
Akdere-Tuzluca'yı
Halkın Kurtuluşu Yolunda
Yurtsever, Devrimci Gençler

Bizi halkımızdan ve haklı davamızdan koparamıyacaklardır

Biz Pamukpınar Öğretmen Lisesi devrimci ve yurtsever öğrencileriyiz. Faşist MC'nin iktidara gelmesiyle birlikte faşist diktatörlüğün öğretmen liselerindeki yoğun faşistleştirme çabaları okulumuzda da alabildiğine yoğunlaştı. İlk önce izinli olarak gönderdikleri devrimci ve yurtsever arkadaşlarımızı okula almazdılar. Bu ilk faşistleştirme adımından sonra, faşistleştirme de kademeli olarak hızlandırdılar. Devrimciler güç kaybettikleri için yoğun saldırılar başladı. Gece saat 12'de demir çubuk ve zincirlerle faşist beslemeler üzerinize saldırma-

ya başladı. Okul idaresine gidip şikâyet ettiğimizde okul müdürü faşist Hakkı Mezararcanlı, "Burasi ikinci Ergenekondur. Burada komünistlerin işi yok. Hepsini temizleyeceğiz. Dedeleriniz komünistleri kesmişler, biz de keseriz" diyordu.

Hele hele Dicle ve başka okullardan gelen faşistlerden sonra işkence ve saldırılar bûsbûsün arttı. Gece demir çubuk ve zincirlerle yaraladıkları arkadaşlarımızı sakatları okulda görmedik. Gece okulu terk etmeye zorluyorlardı. Nihayet okul idaresinde faşist saldırılarıyla üçüncü aydan sonra bildikleri tüm

devrimcileri okuldan kovarak, okulu faşistleştirdiler. Fakat halk düşmanlarını iyi bilsinki, biz okulumuzdan kopardılar, fakat halkımızdan ve haklı davamızdan koparamıyacaklardır. Bir gün döktükleri kan ve girdikleri bataklıkta mutlaka boğulacaklardır.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRİZM! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRİZM! NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE! YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

- Okulu terk etmek zorunda bırakılan bir grup devrimci

OKUL MU? HAPİSHANE MI?

Koçtaş Devlet Üretme Çiftliği, Niğde - Aksaray'a 20 km. uzaklıkta 25 bin dönüm arazi üzerinde kurulmuş bir çiftlik. Çiftlikte modern ziraatçı ve ziraat teknisyeni yetiştirmek için Koçtaş Meslek Lisesi (Teknik Tarım Okulu) diye bir okul açılmış. 1948'lerde. Bir süre yalnız orta kısım olarak kızlı-erkekli öğrenim yapılmış. 1968'den 1974'e kadar yalnız lise, 1974'ten bu yana da orta kısım lise kısmı olarak eğitime devam etmektedir. "Eğitime devam etmektedir" dedik ama nasıl etmektedir? Tüm okullardaki gibi bu okulda okuyan öğrencilerin de dersleri var daha bir ağır, daha bir açık. Hani vatandaşın biri "Hakkâri'den Angaraya ses gitmiş" dendi ya, biz bu rakalım Hakkâri'yi, Koçtaş'tan yıllardan sonra ses gelebiliyor. H.K. aracılığıyla Ankara'ya ve tüm halkımıza.

25 bin dönüm arazi üzerine kurulmuştu dedik, Koçtaş Devlet Üretme Çiftliği. Bu arazinin içinde, okul ve personel konutlarının bulunduğu iki bin dönüm kadar yer tel örgüyle çevrili. Öğrencilerin personelin bulunduğu tarafa geçmeleri bir yana izinsiz bir iki defa tel örgünün dışına çıkmaları halinde vov hatterine. Bazen bir hafta veya 15 günlük okuldan uzaklaştırma.

Okuldan uzaklaştırma "okuldan uzaklaştırma" değil, hiç de okuldan uzaklaştırılmayacak, aksine cezalı revirde yatarak geçiriliyor. Bu süre içerisinde revirden dışarı çıkamaz ve kim-

seyile görüştürülmezsin.. Yani revir cezaevi olarak kullanılıyor.

Okulun toplam öğrenci sayısı 250 kişidir. Bunlardan 120 kişi bir koğuşta, 130 kişi de bir koğuşta yatmaktadır. Yatakhanelerde soba yanmaz, soba yerine nefeslerimizle ısıtılır. Soğuktan dolayı sık sık göğüs rahatsızlıkları ve grip, vb. hastalıklara yakalanıyorsunuz. Gripten revire yatanlar zâtürre olarak çıkmaktadırlar. Yemekler çiftliğin hasta veya ölmüş olan hayvanlarının etinden yapılmakta. Tabii içinden paslı çivisinden kızarmış kenesine kadar her şey çıkmaktadır. Başlıca yemeklerimiz kurtlanmış mercimek çorbası, çil lenmiş nohut ve kuru fasulye, bulgur pilavı.

Sabah saat 6'da kalkmak akşam 21'de yatmak, zorundasın. Günde 8 saat ders 3 saat mütalaa yapılmakta, tabii adına ders ve mütalaa denebi lirse...

Çevreyle hiç bir ilişkimiz yok. Bayram tatilleri dışında daha önce de belirttiğimiz nedenlerden dolayı tel örgünün dışına çıkamazsın. Ziyaretçinle en fazla iki saat görüştülürsün. Okuldaki öğrencilerle işçilerin ilişki kurması yasaktır. Bundan dolayı işçi lokaline gidemezsin. Okulun kütüphanesi çalışmıyor. Spor odası da gayri resmi ülkü ocağıdır. Okul içerisinde, Tercüman, Günaydın ve Millet gazeteleri dışında gazete, kitap sokamazsın.

Sözde öğrenim adına, Fidan dikimi, muntika temizliği, hayvan kaşığına, küçük baş hayvanların gübresini temizleme, belleme, çapalama, yonca balyalarını toplama, bahçecilik gibi işler yaptırılmakta. Bunlar yetmiyormuş gibi öğretmenlerin odunlarını kırmak, kömürlerini taşımak gibi angaryalar da yüklenmekte. Dayak ve küfür de işin cabası. Yılbaşında 67 arkadaş okula geç döndükleri (en fazla geç kalan bir gün geç kalmıştı) için baş Md. Muavini Adnan Sökmen tarafından domaltılarak özel sopalarla dövüldüler. Tabii ki, aktardığım olay sadece bir örnek. Bütün bu zorluklara göğüs gerep okulun orta kısmını bitirebilirsen lise kısmına devam edebilen için yapılan sınavı kazanman gerekmektedir. Aksi takdirde "Teknik çiftçi" oluyorsun. Diğer okulların sınavına girmiyorsun, çünkü okul orta okul denji sayılmıyor.

Yukarıda saydığımız koşullara karşın Milli Eğitim Bakanlığı okulu örnek olarak değerlendirdi ve okula bir Mercedes taksi hediye etti. Buna Müdür Adil Çelik'i ödüllendirdi demek daha doğru olur.

Tüm devrimciler, yurtseverler, demokratlar birleşelim, bu gidişe dur diyelim.

KAHROLSUN GİRİCİ FAŞİST LİGİTİM DÜZLÜ! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK! YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Koçtaş Meslek Lisesi'nden Bir Devrimci

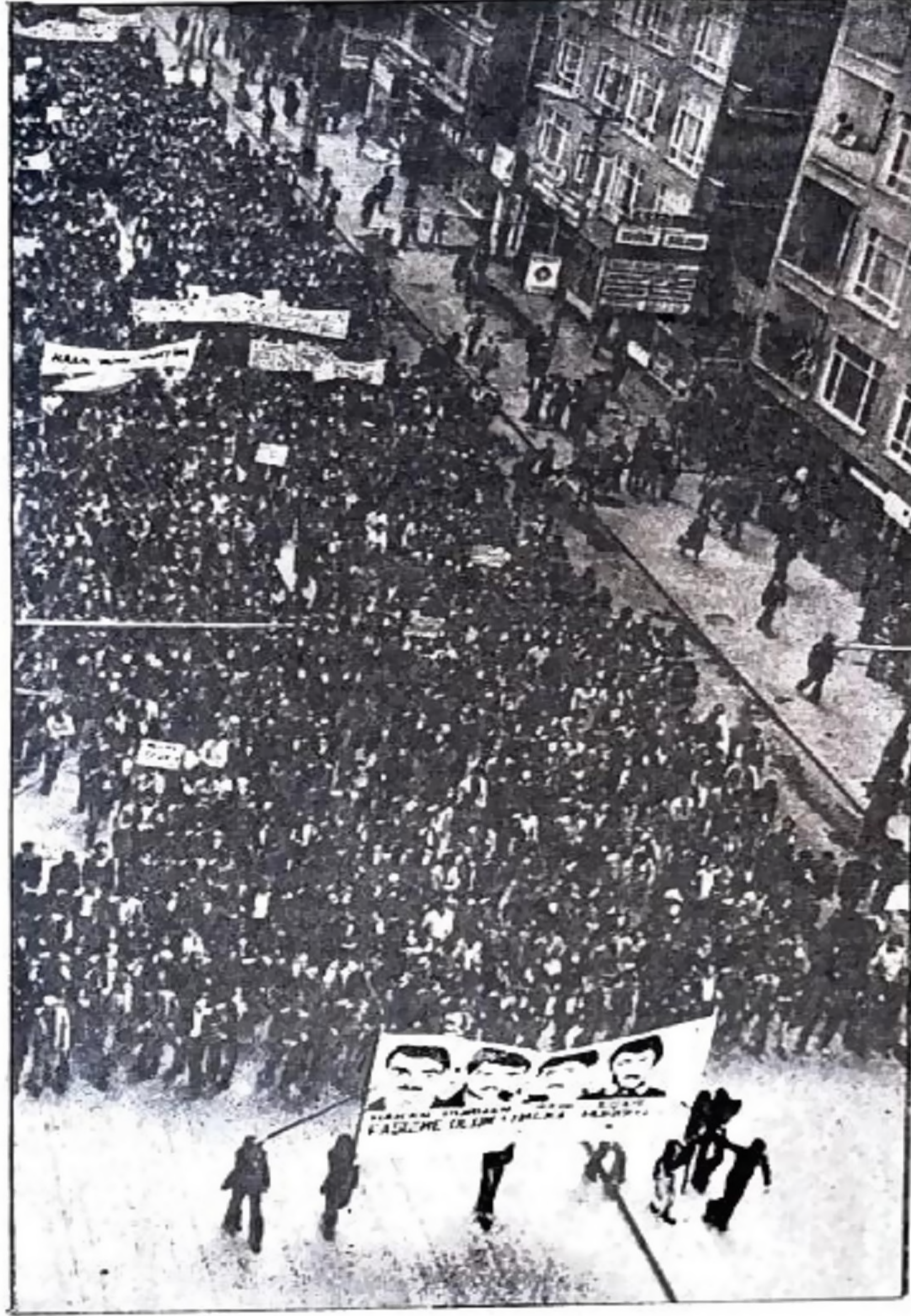
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA GENÇLİK - HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNİN ÜCRETLİ EKİDİR.
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN * GÖRÜMLÜ YAZIŞLARI MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN * YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-İSTANBUL, * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. * İLAN ŞARTLARI: SANTIĞI 30 TL. * BASKI: DAILY NEWS WEB * GENEL DAĞITIM: YURT-DA SEFTALİ SOKAK, No: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * ANKARA DAĞITIM: YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, İHLAMUR SOKAK, 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, * İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESELLİ CADDESİ, HARPÜTLÜ İŞ HANI NO: P. 18 * YAZIŞMA ADRESİ: P. K. 1107 Sirkeci - İSTANBUL.

SBF'DEKİ DEVRİMCİ MÜCADELE

Faşist diktatörlük halkın mizin Ulusal Demokratik Halk Devrimini yolunda her geçen gün yükselen mücadelesini bastırabilmek için, giriştiği genel saldırının bir parçası olarak yurtsever, demokrat, devrimci öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği, özerk demokratik üniversite mücadelesini bastırarak, devrimcilerin kitleyle kaynaşmasını engellemek için her gün yeni oyunlar tezgahlıyor.

Faşistlerin barınmadığı, devrimcilerin etkin olduğu okulları kapatmak da bu oyunların bir parçasıdır. Bugün SBF'de de aynı oyun tezgahlanmaktadır. A.U.'nin açıldığı 15 kasımın beri o kulumuzda ancak birkaç hafta öğrenim yapılabilmektedir. Faşistlerin işgali altında bulunan okullarda binlerce devrimci öğrenci okula gidemez, öğrenim yapamazken, bu okullarda faşist işgali sürdürebilmek amacıyla okullar açık tutulmaktadır. Oysa SBF gibi faşistlerin kitle tabanı kazanamadığı ve kitleden tecrit olduğu okullarda faşistler, polis-idare işbirliğiyle okulu kapatmak doğrultusunda hareketlerde bulunmaktadır.

Faşist diktatörlüğün bugünkü somut durumda baş des tekçisi, reformistler ve revizyonistlerdir. Reformist okul idaresi CHP'nin okulları seçime kadar kapalı tutma ve sözde olay çıkarmasını önleme ve de var olan (!) demokrasinin seçimlere kadar zedelenmesi amacıyla faşistlere karşı teslimiyetçi bir siyaset izleyerek onlarla işbirliğine gitmekte ve bunu hayata geçirmektedirler.

Sosyal-faşistler ise devrimci, yurtsever ve demokrat gençliğin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği mücadelesini "aman provakasyona

gelmeyelim, faşizm gelir" savlarıyla mücadeleyi bastırmaya çalışmaktadırlar. Halkın Sesi oportünistleri ise sınıf uzlaşmacı siya-

setlerinin bir devamı olarak, "şebekesi olan herkesin okula alınması" gerektiğini savunarak öğrenim özgürlüğü-can güvenliği talebinin gerçekleşmesinin faşistlerle ittifak yapılarak sağlanabileceğini savunuyorlar.

Biz bütün gücümüzle sosyal-faşist ve Halkın Sesi oportünistlerini kitleye teşhir ve tecrit etmeye çalıştık. Halkımızın mücadelesini yükseldikçe Halkın Sesi oportünistlerinin ve sosyal-faşistlerin maskeleri düşmekte, iğrenç suratları ortaya çıkmaktadır.

SBF-DER yönetiminde bulunan DEV-GENÇ siyaseti, genelde yüksek öğrenim gençliğinin, özelde SBF kitlelerinin faşizme ve sosyal-faşizme karşı verdiği mücadeleyi zaafırlara uğrattırıyor. Bunun en açık örneği Kasım 15'de açılıp 23 gün öğrenim yaptığımız süre içinde görüldü. Kendi siyasetlerinde kitle çizgisi, kitle bağı diye bir şey sözkonusu olmadığı için mücadeleye geniş kitleyi sokamamış ve kitlelerin seyirci kaldığı, aktif eyleme geçemediği bir mücadele düzeyinde kalmıştır. Bu arkadaşların ve Kurtuluş Sosyalist Dergisindeki arkadaşların diğer önemli yanlışları, siyasetin pratiğe yön vereceğini unutmalarıdır. Anlamadıkları şey şudur: Reformizmin bu siyasetine karşı genelde bir mücadele ve teşhirle birleştirilmeyen çalışma SBF özelinde reformistlerin faşist diktatörlükle uzlaşmasını yenilgiye uğratanmaz. Bizim bu arkadaşları reformizm ve faşizm

le uzlaşma, boyun eğme siyasetine karşı özeli genelle birleştirerek mücadele etme doğrultusunda ikna etmemiz gerekir.

Biz Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik olarak bu durumda bizim de payımız vardır. Hatalarımızı şöyle tesbit ettik:

1. Kitle çalışmamızın eksikliği, okullardaki eylemleri bizinde kadrolarla yürütmemiz ve kitlenin akademik, demokratik taleplerini küçümseyerek onları mücadele içerisine sokmakta yetersiz kalmamız.

2. Küçük burjuva maceracı çizgiyi okulun açılması doğrultusunda yeterince çalışmaya yapmaya zorlamadık ve bu siyaseti öğrenci gençliğin faşizme, sosyal-faşizme karşı verdiği mücadeleyi çeşitli zaafırlara uğrattığını, kitleye teşhir edemedik.

3. Faşizme karşı verdiğimiz mücadeleyi sosyal-faşizme, reformizme ve maceracılığa karşı mücadeleyle, yeterince birleştiremedik.

Bu tesbitlerimizin ışığında mücadelemize doğru önderliği hakim kılmağa kararlı olarak devam edeceğiz.

OKULUMUZ BİR AVUÇ ELİ KANLI FAŞİST İÇİN KAPATILAMAZ!

2000 KİŞİNİN ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ-CAN GÜVENLİĞİ BİR AVUÇ HALK DÜŞMANLARI FAŞİSTLER İÇİN ENGELLENEMEZ!

REFORMİZMİN UZLAŞMACI SİYASETİNİ TEŞHİR EDELİM!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRİYET!

SBF'den bir grup devrimci

Bolu'da halk gençliğinin yükselen mücadelesine faşist diktatörlüğün saldırıları yoğunlaştı

FAŞİST DİKTATÖRLÜK BYDGD'Yİ KAPATTI

Bolu'da gençlik mücadelesi, özellikle öğrenci gençlik mücadelesi saflarını her geçen gün genişleterek faşistlerin saldırılarına militan kitle mücadelesi yoluyla karşı koyarak ilerliyor.

Ülkü Ocaklarından aldıkları kartlarla Bolu Eğitim Enstitüsü'ne alınan sayıları 400'ü aşkın ülkücü-faşist komando, okula alınmalarının bedelini, devrimcilerin yoğun olduğu okulların önünde toplanıp okuldaki öğrencilere saldırarak ve yollarda rastladıkları yurtsever, devrimci öğrencileri döverek Eğitim Enstitüsü'ne sokarak okula almamalarıyla devam etmekte.

21.3.1977 günü son günlerde olduğu gibi okul dağılışı Eğitim Enstitüsü'ne faşist komandolar toplanarak şehir içinde halka ve gençliğe saldırarak için dolaşırken, devrimcilerin de toplanarak karşı koymasından sonra geri çekilmişlerdir. Daha sonra yol boyunca devrimciler, faşistlere gerekli cevabı vermişlerdir. Faşistler, BOLU YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ'ne gitmekte olan devrimcileri, yurtsever gençlere taş ve sopalarla arkadan saldırmışlar, devrimcilerden de aynı anda gereken cevabı almışlardır. Daha sonra BYDGD'nin bulunduğu binanın önünde bulunan devrimcilere faşistler yeniden taş ve sopalarla saldırmışlar, bu arada binanın önünde bulunan araçların camları kırılmış, halktan yaralananlar olmuştur. Devrimcileri kararlı tutumu ve halkın tepkisi sonucu faşistler dağılmışlardır.

Olaylar hafta boyunca sürmüş, faşistler birkaç kez BYDGD'ni basmak istemiş, devrimcilerden aldıkları cevapların etkisiyle bunu başaramamışlardır. Ayrıca hafta boyunca Yurtsever ve Devrimci gençler faşistlere anladıkları dilden cevap vermişlerdir.

Bu olaylar sırasında halkımız her yerde olduğu

gibi Bolu'da da gerçek saldırganın Ülkü Ocaklı faşistler olduğunu görmüştür. Böylece faşistlerin halk düşmanı yüzü bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Olaylar bir oranda yatışmaya yüz tutunca faşist diktatörlüğün Bolu'daki temsilcileri olayların sorumluluğunu genel olarak yurtsever ve devrimcilerin özel olarak BOLU YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ'nin üstüne yöklemek için birtakım tertiplere girişmiştir. Bunun sonucu olarak bir faşisti yaraladığı iddiasıyla BOLU YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ Başkanı Niyazi Güler, önce gözaltına alınmış, daha sonra tutuklanmıştır. Bu gelişimlerden sonra faşist baskı ve saldırılar karşısında gençliğe önderlik eden BOLU YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ, sudan gerekçelerle "siresiz" olarak kapatılmıştır. Ayrıca polis, BOLU YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ Yönetim Kurulu üyelerini tutuklamak için üstüste sorguya çekmekte, ifadelerini almaktadır. Faşist diktatörlüğün Bolu'daki saldırıları bunlarla da kalmamakta bazı devrimci gençlerin evleri aranmakta, sudan gerekçelerle göz altına alınmaktadır.

Ne faşist diktatörlüğün resmî ve sivil usaklarının saldırıları, ne göz altına almalar, tutuklamalar halkın kurtuluşu için verdiğimiz mücadeleden biz proleter devrimci gençleri alıkoyamaz.

DERNEKLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKIYA SON!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Bolu'dan bir grup proleter devrimci genç

İşkence ve cinayetler

bizi yıldırılmaz

Faşistler, halkın gözü önünde bir devrimci arkadaşını öldürmek için saldırdılar. Fakat olay yerine ulaşan devrimciler ve halk faşistlere ve onların destekleyicisi polise ve jandarmaya gereken cevabı verdi.

Olaydan sonra faşist komiser saldırıya uğrayan arkadaşla birlikte bir başka arkadaşı jandarma başçavuşuna işkence yapılması için teslim etmiştir. Arkadaşlarımıza iki gün çeşitli işkenceler yapıldı.

Halkın baskısı sonucu has taneye kaldırılan arkadaşlarla görüşme olanağı bulduk. Arkadaşlardan birinin göz zarı patlamıştı. Diğer arkadaşında ensesinde, başında ve belinde çeşitli yaralar vardı.

Biz tüm yurttan ve onun bir parçası olan ilçemizde, faşizmi, siyasi cinayetleri ve işkenceleri protesto ediyor, tüm yurtsever demokrat ve devrimcileri faşizme karşı kararlı bir mücadeleye çağırıyoruz.

HALKIMIZA CAN GÜVENLİĞİ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRİYET!

Borçka'dan bir grup devrimci

ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ AŞIRI SÖMÜRÜ, BASKI, DAYAK VE KÜFÜRE SON

Emekçi gençlikle bağlarımızı güçlendirelim

Bir bütün olarak gençliğin mücadelesi gelişmekte ve yükselmektedir. Çeşitli gençlik kesimleri (işçi, köylü, öğrenci) kendilerine karanlık bir yarından başka bir şey vermeyecek olan bu sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadeleye atılmaktadır.

Bugün genel olarak bütün gençlik kesimlerinin örgütlenmesi zayıftır. Dağınıklık ve kendiliğindencilik hâkimdir. Bu durum içerisinde çeşitli burjuva ideolojileri (faşizm, revizyonizm, reformizm) varlıklarını ve belirli ölçüde etkinliklerini sürdürmektedirler.

Bir bütün olarak gençliğin örgütlenmesi zayıf olmakla beraber, özellikle işçi, köylü gençliğin örgütlenmesi dahada zayıftır. İşçi-köylü gençli-

ğin sorunlarının kavranılması, onların her türlü mücadelesine önderlik edilmesi, onların anti-faşist saflara kazanılarak, gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist örgütsel birliğinin güçlendirilmesi henüz çok yetersiz. Bugün proleter devrimci gençlerin önünde duran görev, bu eksikliği gidermenin olumlu adımlarını atmak ve bu konuda düzenli bir çalışmaya girmektir.

Özellikle, "gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir" (Dimitrov) ilkesinin önemini kavramalı, diğer gençlik kesimlerinin mücadelesine ilgisiz kalmadan, işçi ve köylü gençliğin mücadelesine daha da önemli eğilmeliyiz.

İşçi sınıfının büyük önderi Lenin'in söyledikleri "Bütün mücadelenin sonucunu gençler; öğrenciler ve daha da çok genç işçiler belirleyecek tir" (Lenin, Gençlik Üzerine, s. 140) sözleri bu meselenin önemini bize kavratmalı. Bütün bunlar uzun mücadele deneylerinden çıkarılmış, mücadeleye ışık tutması için ortaya konulmuş tecrübelerdir. Bugün bu konuda yeterli olmayabiliriz, fakat mücadele ettikçe öğrenecek, öğrendikçe daha iyi mücadele edebileceğiz.

Biz bu yazımızda işçi gençliğin bir kesimi olarak çırak ve kalfaların durumlarını kısaca ele almaya çalışacağız.

Bugün işçi gençlik içinde özellikle çırak ve kalfaların durumu çok kötüdür. Çırak ve kalfaların durumlarının araştırılması, mücadelelerinin örgütlenmesine bugün önemle eğilmeliyiz. Bu görev, önümüzde duran önemli bir görevdir.

İşçi gençliğin, özellikle çırak ve kalfaların sorunlarının araştırılması, onların mücadelelerine yol göstericilik konusundaki deney ve tecrübeleri merkezileştirdiğimiz oranda, bakış açımız daha da sağlıklı olacaktır. Bunun için her il ve ilçedeki proleter devrimciler, kenar çevrelerinde ki işçi gençliğin, özellikle de çırak ve kalfaların sorunlarını araştırmalı, incelemeli, genelleştirilen deney ve tecrübeleri gazetemize iletmeyi bir görev bilmelidirler.

"Tabii ki, gençlik birliklerinin ana hedefi eğitimi ve belirli ve bütünlüklü sosyalist bir görüş biçimlendirmektir. Ana gençlik birlikleri pratik çalışmada yürütüyorlar. Çırakların durumunda bir iyileşme için mücadele ediyorlar ve onları işverenin sınırsız sömürsünden kurtarmaya çalışıyorlar." (Lenin, Gençlik Üzerine, s. 179). (Alt çizgiler bizim.)

"Hâlâ günümüzde de büyük bir utanç kaynağı olan bedeva çıraklığa karşı savaşmak ve yetersiz ödenekli çıraklığın temelinden kaldırmak. Kısaca üretimde yer alan kadın işçilerin ve gençlerin özel çıkarlarını korumak için mücadele etmek gereklidir." (Dimitrov, Gençlik İçi-Notlar s. 54.)

İşçi sınıfının büyük önderleri Lenin ve Dimitrov'un söyledikleri bize bu konunun önemini daha iyi kavratmalı.

Burada belirttiğimiz gibi, bu yazımızda, işçi gençlik içinde, sendikası, sigortasız, normal işçi statüsüyle çalıştırılmayan çırak ve kalfaların durumlarını kısaca açıklamaya çalışacağız.

Çıraklar üzerindeki sömürü ve zulüm cenderesi

Çıraklık mukavelesiyle işverenin insafsız sömürü ve zulümüne terk edilen gençler çoğunlukla işçi-köylü, dargelirli ailelerin çocuklarıdır. Ailelerinin geçim sıkıntılarını, emek bekleyen kardeşlerin sorunlarını ortak olmak zorundadırlar. Yaşları genellikle 8...17 arasındadır. Tam büyüüp gelişme çağında, sağlıklı aykırı, rutubetli

işyerlerinde sömürü, zulüm cenderesinde ezilirler. Çıraklık mukavelesi çırakların sözde sanat öğrenmeleri için, ücret almadan karşılıksız çalıştığını, iş kazalarında işverenin sorumlu olmadığını içerir. Bu mukavele feodal bir anlayışla, "sanat öğrensin, altın bilezik kazansın", "eti senin kemiği benim" anlayışıyla çırak babası veya akrabası ile işveren arasında imzalanır.

Çırak ve kalfaların çalıştıkları işyerleri havasız, sağlığa aykırı durumdur. Kullanılan makineler, aletler ilkelidir. İşyerlerinde kazaları önleyecek tedbirler yetersiz, çoğu zamanda hiç olmadığından, alet ve makinelerin ilkel olması ve uzun süre çalıştırılmasına getirdiği yorgunluk ve dik katesizlik şartlarının birleşmesiyle, çıraklar ve kalfalar her gün kazayla karşılaşmakta, kolunu, eli ni kaybetmektedirler.

Çıraklar okuma, kültürel faaliyetlere katılma, spor yapma gibi faaliyetlerden genç bir insanın en çok ihtiyacının olduğu şeylerden yoksundurlar.

Ağır çalışma şartlarının yanı sıra, aldıkları ücretlerin çok az olması, fişatların ve hayat pahalılığının ayyuka çıktığı bu yaşam koşullarında beslenme sorun, herde önemli bir sorundur. Genç yaşta yetersiz beslenme, ağır çalışma şartları, çırakların bu sömürü ve zulüm düzeninin damgasını yemiş, sıksa, cılız, hastalıklı birer insan haline gelmekte ve hayatları fidanken kemirilmektedir.

Çıraklar 15-16 saat gibi uzun bir süre çalıştırılmaktadırlar. Yemek molası yoktur. Haftalık dinlenme tatilleri yoktur. Tuvalette gitmeleri, beş dakika nefes almalarına bile müsaade edilmemektedir. Bu genç yaşta bu kadar uzun süre çalışmanın, dinlenememenin ve beslenememenin çocukları ne den li yıpratmış apaçıktır.

Çırak ve kalfaların uzun süre çalıştırılmalarının karşılığında aldıkları ücret gülünçtür. Günlük 2,5-5 lira, haftalık 50-70 lira, 100 liranın üstünde ücret veren yerler çok nadirdir. Uzun süre çalıştırma, daha çok iş yaptırma karşılığında gülünç bir ücret. Bu çırakların nasıl insafsızca sömürüldüklerini göstermektedir. Çalışma saatinin uzatılması, karşılığında çok az bir ücret verilmesi bu sömürü oranının yoğunluğunu göstermektedir.

Çırak ve kalfalar bu ağır sömürü altında bir de küfür, dayak ve angaryaya karşı karşıyadırlar. İşveren, en ufak bir yanlışın, eksikliğin karşılığını küfür ve dayakla vermektedir. İşyerlerinin temizlenmesi, patronun diğer işlerinin koşturulması çıraklara yüklenen angaryalardır.

Çıraklar, çıraklar
Sömürü ve zulüm çarkını kıracaklar.

Bu ağır sömürü ve zulüm cenderesinin kaskacın da sözde çıraklara meslek öğretilmektedir. Bu ilkel teknikler, ilginin olmadığı, zora dayanan bir eğitim, eğitim değil zulümdür. Çırak ve kalfaların pratik bilginin yanı sıra, teorik bilgiye, mesleğini daha iyi kavrayacak olan meslek eğitime ihtiyaç vardır.

Çıraklar sigortasız, kaçak çalıştırılmaktadırlar. İş güvenlikleri yoktur. İstendiği zaman işveren işten atmaktadır. İş kazalarını karşılığında çırakların aldığı mükâfat işten kovulmaktır.

Çırakların örgütsüz, sendikası olmayan, ekonomik hakları için örgütlü bir mücadele yürütmemeleri ve hiç bir sosyal hakka sahip olmalarını getirmektedir.

Çırak ve kalfaların ekonomik mücadelesine önderlik ederek, ekonomik mücadeleleriyle siyasi mücadeleyi birleştirmeliyiz. Sorunlarının nihai ve kesin çözümünün bir devrim meselesi olduğunu, işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarının yıkılarak, Devrimci İşçi Köylü İktidarı kurulması ve kesintisiz sosyalizme geçilmesiyle, sömürü ve zulümün son bulacağını kavratmalıyız. Onları anti-faşist saflara kazanarak ve giderek sınıfsız toplumu amaçlayan bir eğitimle eğitmeliyiz. Emekçi - öğrenci gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist örgütlenmesindeki birlik güçlendikçe, emekçi gençliğin mücadelesini yürütecek kendi içinden çıkmış militanlar artacak, emekçi gençliğin mücadelesi daha da gelişecektir.

Kurtuluşumuzun kendi kollarımızla olacağının bilincindeyiz

Bizler, Bolu Sanayi Sitesinde çalışan 400'ü aşkın emekçilerden bir grup çırak ve işçileriz. Kimimiz, torna, tezgâh başında kimimiz tamerhanelerde; çeşitli işyerlerinde yağ, pas, kir içinde insafsız bir sömürü, zulüm ve baskılar içinde yaşam mücadelemizi sürdürmekteyiz. Hemen hepimiz yoksul köylü ve işçi çocuklarıyız. Oturduğumuz yerlerden, kentin bir ucunda bulunan sanayi sitesine gitmek için her gün sabahın köründe yola çıkıp kar, yağmur çamur demeden saatlerce yürümek zorundayız. İşe biraz geç kalsak adice küfürler ıslatırız. Çoğumuzun yaşı 12-17 arası... Babalarımız, şartlanmış fikirlerin etkileriyle bizi işe verirken "Eline altın bilezik alsın!.. Bir meslek sahibi olsun!.. Eti senin, kemiği benim" diyerek işe koyarlar. Yaşımız küçük de olsa bizler sömürüyü tanıyoruz. Bu düzenin bir sömürü düzeni olduğunu artık görüyoruz. Çünkü bu düzen bizleri sömürü çarklarının arasında eritmeye çalışıyor. Babamıza - anamıza, akrabalarımıza, arkadaşlarımıza bütün bunların birer "alın yazısı, kader" olmadığını, neden ve nasıl sömürüldüğümüzü anlatıyoruz.

Çalıştığımız işyerinde sigortasız, sendika gibi kelimeleri kullanmak yasaklanmıştır. Patronlar, bir çok arkadaşımıza şimdiden "sen askere gittiğinde para gönderir, sana bakırım. Dönüşte beraber çalışır seni ortak yaparım, sana dükkân açarım" gibi sözlerle kendilerine bağımlı birer köle haline getirmek istiyorlar.

Fakat biliyoruz ki, bizim bedenimiz çalışır, ter döker her türlü zulüm, baskı ve küfüre katlanırız; onlarımıza semayeleri çalışır servetlerine servet katar. Bizleri sabahın köründen gece yarısına kadar çalıştırır, özel işlerini bize yaptırır. Aldığımız ücret ise haftada 50 lirayı geçmez. Ara sıra sigortalar kurumundan miftetişler gelir. Bütün işyerleri hemen birbirini haberdar eder, sigortasız çalışan işçiler o gün ya izine gönderilir, ya da sigortasız çalıştıklarını söylemelerini, sigorta olunursa çok daha düşük ücret alınacağını, vb. tembih ederler. Yemek paydoslarımız ise 1 saati geçmez. Yoksul olduğumuz için gıdasızlıktan neredeyse kemiklerimiz görünecek. Bizler için en büyük mutluluk iş dönüşü hemen uyumaktır. Çoğu zaman tatil günleri de çalışıyoruz.

Bizler, çektiğimiz bu zulümün baskıların, sömürünün bir "kader, alın yazısı" olmadığını biliyoruz. Bu sömürü, zulüm düzeni yıkıldıkça, ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ gerçekleşmedikçe bizim kurtuluşumuz olmaz. Bunun bilincindeyiz. Bu yolda bizler de sonuna kadar mücadele edeceğiz.

ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ KÜFÜR, BASKI ve DAYAKA SON!

KAHROLSUN SÖMÜRÜ, ZULÜM ve BASKI DÜZENİ!

YAŞASIN DEVRİMCI İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

FAŞİZME ÜLÜM, HALKA HÜRİYET!

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

BOLU SANAYİ SİTESİNDEN
Bir Grup çırak ve işçi

Faşist diktatörlüğün gençlik kesiminde kendine saldırı alanı olarak seçtiği önemli demokratik mevzilerden biride yurtlardır. Faşist diktatörlüğün yurtlar üzerindeki saldırısı, faşist MC'nin iş başına gelme siyle birlikte, her geçen gün daha zorba biçimlere dönüşerek bugüne kadar sürmüştür. Bugün bu saldırılar durmamış, -ki durması beklenemez- aksine gün be gün yoğunlaşarak devam etmektedir. Son olarak Hacettepe, Site, AÖS (Atatürk Öğrenci Sitesi) Niğde, ODTÜ yurtlarına karşı girişilen saldırılar bunun en açık örneğidir.

Faşist diktatörlüğün yurtlara karşı giriştiği saldırının amacı açıktır. Yurtlara yerleştirdiği sivil faşist milisleriyle, genelde halkımızın, özede devrimci, yurtsever, demokrat öğrenci gençliğin, faşizme ve sosyal-faşizme, emperyalizme ve sosyal - emperyalizme karşı her geçen gün biraz daha yükselen devrimci mücadelesini bastıracağı faşist üsler olarak kullanılmaktadır.

Bugüne kadar faşist diktatörlüğün en anarşist saldırılarına karşı birer demokratik mevzi olan yurtları devrimci, yurtsever öğrenci gençlik canı, kanı pahasına korudu. Faşist diktatörlü - gün resmî ve sivil çetelerinin saldırılarını boşa çıkarttı. Bazı yurtlar ise bu azgın saldırılar sonucu faşist çetelerin eline geçti. Bugün bu yurtlar halkımızın ve gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesine karşı birer saldırı üssü olarak kullanılmaktadır. Halk ve halk gençliğinin örgütsüzlüğü bunun önemli bir nedeni olmakla birlikte yurtlarda mücadeleyi sürdüren devrimci, yurtsever, demokrat gençliğin mücadeledeki zaafı da bunun diğer bir nedenidir.

Yurtlarda sürdürülen mücadele halkımızın Ulusal

Yurtlarımıza Militanca Sahip Çıkalım

malıdır.

Kaybedilen yurtların tek rardan kazanılması il düzeyinde bütün anti - faşist gençlik güçlerinin proleter devrimci bir önderlik ile uzun, sabırlı ve tutarlı mücadelesini gerektirmektedir. Elimizdeki birer demokratik mevzi olan yurtların, faşist diktatörlüğün her türlü saldırısını göğüsleyerek korumak ise bugünkü en önemli görevlerimizden biridir.

Yurtlardaki mücadelenin başarıya ulaşmasının ön koşulu geçmişteki mücadele deneylerimizden dersler çıkarmak, eksikliklerimizi kısa sürede gidermek ve militan bir ruhla mücadeleye atılmaktır. Bugüne kadar yurtlarda faşist diktatörlüğün azgınca saldırıları püskürtülerek önemli başarılar kazanıldı. Bornova, Site ve AÖS yurtları devrimci, yurtsever öğrencilerinin kararlı mücadelesi ve başarıları buna gösterilecek en iyi örnektir. Bu başarılar proleter devrimci gençliği gevşetmemeli, aksine faşist diktatörlüğün girişebileceği yeni saldırılara karşı, eksiklik ve zaaflarımızdan, arınarak kendimizi ve kitleleri hazırlamalıyız.

Yurtlarda iki yıldır başarı ve başarısızlıklarıyla sürdürülen mücadele kendi içinde birtakım zaafı da taşımaktadır. Mücadeledeki başarısızlıklarımızın başıya; başarılarımızın ise devamı bu zaafıların aşılması ve birtakım koşulların biraraya getirilmesiyle sağlanabilir. Bu koşullar şunlardır:

a) Yurtlarda örgütlü mücadeleyi hâkim kılmak, Bugün genel olarak anti-faşist mücadeleye kendiliğindenlik hâkimdir. Bu kendiliğindenlik yurtlardaki mücadeleye de aynen yansımaktadır. Devrimci, yurtse-

cek, demokratik kuruluşlarla, basınla v.b. ilişkileri sağlayacak ayrı ayrı komiteler oluşturulmalıdır. Yurt yürütme komitesi faşist saldırılar karşısında yurdun korunması ve kitlelerin seferber edilmesinin tek sorumlusu olmalıdır. Kendiliğindenlik yenilmedikçe, harekete örgütlülük hâkim olmadıkça başarılar geçicidir. uzun vadede ise yenilgi kaçınılmaz olacaktır. Bu konuda özellikle proleter devrimci öğrenci gençlik gerekli hassasiyeti göstermeli, kendiliğindenliği yıkarak için kararlı bir şekilde mücadeleyi yürütmelidir.

b) Yurtta kalan kitlelerin ideolojik ve siyasi eğitime gereken önem verilmesidir.

Kitleler uzun süreli mücadeleye hazırlanmadıkça kitlelerdeki mücadele ruhu canlı tutulmadıkça, uzun vadede bir mücadelede başarısızlık er geç yakamıza yapışacaktır. Yurtlardaki devrimci, yurtsever demokrat öğrenci gençliğin ideolojik ve siyasi eğitime önem vermesi, onları faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına ideolojik ve siyasi eğitimle hazırlamalıyız. Kitlelerin Marksist-Leninist eğitime gereken önem vermediğimiz takdirde onların uzun bir dönem faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına bizimle birlikte karşı koyacağını sanmak, ham hayalden başka bir şey değildir. Bu eksiklik giderilmeli, yurt kitlelerinin tesbit edeceği zaman aralıklarıyla sistemli seminerler düzenlenmelidir. Bu mücadelenin başarısının devamının ve yeni başarıların kazanılmasının önemli şartıdır. Bu ayrıca ideolojik mücadelenin önemli bir aracı, kitlelerde doğru görüşü hâkim kılmanın en iyi yöntemidir.

da komiteleşmeye gidilmelidir. Bu ayrıca basınla, demokratik kuruluşlarla sağlıklı ilişkiler geliştirme nin ilk şartıdır. Demokratik kuruluşlar, basınla ilişki kurmak gerektiğinde, her de fasında ayrı ayrı kişilerin gitmesi sağlıklı ilişkiler geliştirme nin önüne geçmekte; demokratik kuruluşların, basının sorunlarımızı ilgisini azaltmaktadır. Bu olumsuzluk yenilmeli, sağlıklı ilişkiler için komiteleşmeye gidilmelidir. Halkla ilişkilere de gereken önem verilmeli, en az ayda bir

olojik ve siyasi mücadeleye önem verilmelidir. Proleter devrimciler mücadelenin başarısı için yaptıkları tesbitleri kitlelere kavratmalı, bu tesbitleri hayata geçirmek içinde cesaretle yürümelidir. Mücadelenin başarısı için diğer devrimci ve yurtsever kişi veya gruplarla sağlıklı ilişkiler geliştirmeli, mücadeleye zarar getirecek sürtüşmelerden kaçınmalı, bu konuda ikna edici, fakat kararlı olmalıdır.

e) Yurdun Kapanmasına Neden Olacak Olaylara Meydan Verilmemelidir.

Bugün çeşitli yurtsever ve devrimci gruplar arasın-

sorunlarımızı halka duyuran bildiri basıp dağıtılmalıdır.

d) Doğru siyasi önderliği hâkim kılmak.

Bir mücadelenin başarısı doğru bir önderliği gerektirir. Doğru bir önderliğin olmadığı yerde başarı geçicidir. Proleter devrimciler yurtlardaki mücadelenin başarı ve başarısızlıklarının ön gelen sorumlusudur. Proleter devrimci öğrenciler bu sorumluluklarının bilincinde olarak hareket etmeli, mücadelenin başarısı için gerekli olan proleter devrimci önderliği hâkim kılmak için, gerekli olan ide-

da bir çok olumsuz olaylar meydana gelmektedir. Bu tür olaylar yurtlardaki mücadelemizi zayıflatmakta, hatta hatta yurdun kapanmasına neden olabilecek düzeylere çıkmaktadır. Burjuvazinin işine yarayacak, devrimci mücadeleyi sekteye uğratabacak bu tür tavrılara meydan verilmemeli, proleter devrimciler bu konuda ilkel bir tavır izlemelidirler. Devrimci ve Yurtsever gruplar arasındaki sağlıklı ilişkiler yok edici, tutarlı ve sağlıklı ilişkilerle mücadeleyi güçlendirici adımlar atmalıdır. Bu konuda gerekli çabayı göstermelidir.

Atatürk öğrenci Sitesi faşist kampı olmayacaktır

Faşistlerin AÖS'e saldırıları son günlerde daha da yoğunlaştı. Otobüste arkadaşlarımıza saldıran faşistler dövülerek aşağı atıldılar ve polis otobüsteki arkadaşları gözaltına aldı. Faşistler aynı gün, dışarıdan getirdikleri güçlerle kantini işgal ettiler.

Daha önce faşistlere karşı saatlerce çarpışmış, kararlı bir mücadele yürüterek faşistlerin yığılmasına korku salmıştık. Yurtta kalan tüm arkadaşları toplayarak yurda gittik, yurdun işgal edilmesini önledik. Kantine girerek faşistleri atma kararı aldık. Fakat "Devrimci Gençlik" tarafından teslimiyetçi, "Kantinin gitmesi, yurdun gitmesi değildir", "Yurt içinde hiç bir kitle eylemi koyulamaz" anlayışlarıyla, kantinin işgalden kurtarılması önerisine bir evet, bir hayır gibi tutarsız tavırlarıyla mücadeleyi engellediler.

Biz bu zorlu dönemlerden içimizdeki grupların tüm engelleri ve baltalamalarına rağmen sıyrılabilceğimize inanıyoruz. Bunun için her türlü mücadeleyi uygulamaya koyacağız.

Bu arada, yurttaki mücadeleye hiç bir ilgisi olmayan, işi güçlü gazetelere demec vererek, küfür ettiği devrimcilerin mücadelesine sahip çıkmaya çalışan sosyal faşist İG'nin yalan ve demagojilerini açıklamayı görev biliyoruz.

YAŞASIN AÖS ÖĞRENCİLERİNİN YURTSEVER, DEVRİMCI BİRLİĞİ!
TESLİMİYETÇİ ÇİZGİLERİ AŞARAK İLERLEYELİM!
FAŞİST MÜDÜR OKTAY ARAS DEPOL!
FAŞİZME OLUM HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN DEVRİMCI İŞÇİ KÜYLÜ İKTİDARI!

Proleter Devrimci AÖS Öğrencileri

Demokratik Halk Devrimci mücadelesinin bir parçasıdır. Bu yüzden faşist diktatörlüğe karşı yurtlarda kazanılan her başarı Ulusal Demokratik Halk Devrimci yolunda attığımız önemli bir adım olurken, her başarısızlığımızda Ulusal Demokratik Halk Devrimci mücadelemizin aldığı önemli bir yara olmaktadır. Proleter devrimci öğrenci gençlik yurtlarda verilen mücadelenin önemini kavramalı ve en geniş kitlelere kavratmalıdır. Devrimci, yurtsever, demokrat gençlik, elimizde kazanılmış birer demokratik mevzi olan yurtları kaybetmemek; kaybettiklerimizi ise söke söke geri almak için mücadeleye daha bir kararlı atıl-

ver demokrat yurt öğrencilerinin büyük bir bölümü, faşist diktatörlüğün resmî ve sivil faşist çeteleri ne zaman yurt kapısına dayanır sa o zaman yurdu savunmakla sorumlu olduklarını hatırlıyorlar. Bu temelden yanlış anlayış terk edilmeli, faşist çetelerin her an yurdu saldırı düzenleyebileceği, gözardı edilmeksizin buna uygun tedbirler geliştirilmelidir. Her yurtta kitleleri yönlendirecek bir yurt komitesi nispi temsil sistemiyle oluşturulmalı, eğer böyle bir komite varsa daha da yetkinleştirilmelidir. Yurt yürütme komitesi kendi içinde komiteleşmeye gitmeli, kitlelerin ideolojik ve siyasi eğitimini düzenleye-

c) Mücadelenin Başarısını Etkileyecek Demokratik Kuruluşlarla, Basınla, Halkla İyi İlişkiler Geliştirmek.

Bir şeyin gelişmesinde iç çelişkiler belirleyici, dış çelişkiler etkileyici - dir. Yurtlardaki mücadelemizin başarısının asıl temeli yurt içindeki tutarlı çelişkilerimize bağlıdır. Mücadelenin yönünü (başarı veya başarısızlık) tayin eden bu dur. Bununla birlikte bu başarıyı etkileyecek dış etkenlerde kontrol altına almalıyız. Başarılarımızın devamı için gerekli bir olgudur. Bunun için mücadelemize destek olacak demokratik kuruluşlarla, basınla, halkla ilişkilere gereken önem vermeliyiz. Yurtta bu konu-

KURTULUŞUMUZ SEÇİMLE DEĞİL; DEVRİMİYLE

Seçmen yaşının 18 olması konusunda faşist, sosyal faşist demagoji, reformist hayeller ve proleter devrimci tavır

Seçmen yaşının 18 olması talebi bugün geniş gençlik yığınlarının haklı bir siyasal talebidir. Çıke izin bugünkü somut koşullarında; parlamentonun siyasal olarak zamanını doldurmadığı, esas olmamakla beraber proleter devrimci talebin bu siyasal mücadele biçiminden yararlanmasını gerektirdiği bu şartlarda, seçmen yaşının 18 olması isteğini, biz proleter devrimci gençler nasılsı ele almalıyız?

Bugün Amerikancı faşist MHP'den tutun da, sosyal faşistlere ve onların gençlik örgütleri İGD, SGB'ye kadar birçok karşı devrimci akım ve CHP reformistleri gençliğin bu siyasal talebine sahip çıkmaya çalışmakta; her biri temsil ettikleri sınıf ve kesimlerin çıkarları açısından perspektifler getirmekte ve gençliğin mücadelesini bu düzenin yasallık sınırları içinde eritmeye, istismar etmeye çalışmaktadırlar.

Faşistlerin, sosyal - faşistlerin ve reformistlerin gençliğin bu talebini istismar etmeye çalışmalarının nedeni şudur: Bugün, geniş gençlik kitleleri, kendilerine karanlık bir yarından başka, sömürü ve zulümden başka bir şey vermeyecek olan bu düzenden memnun değildir. Gençliğin çıkarları bu düzenle çelişmektedir ve gençlik kitleleri içinde büyük bir devrimci potansiyel barındırmaktadır. Gençliğin devrimci mücadelesi gelişmekte ve yükselmektedir. Bu talebin şimdiye kadar ele alınmaması, şimdi, çeşitli faşist kliklerin ve reformistlerin ele almaya çalışması da bu gerçeği ispatlamaktadır. Faşistler ve sosyal-faşistler, reformistler gelişen ve yükselen gençliğin mücadelesini kendi potansiyel eritmek istemektedirler. İşte bu noktada biz proleter devrimci gençler; bütün bunlara karşı mücadele edecek, bu talebi devrimci bir şekilde ele almalı, bu talebi geniş gençlik yığınlarını devrimci saflara kazanmasının araçlarından biri haline getirmeliyiz.

Bu görevi yerine getirmek, geniş gençlik yığınlarının bu talebine sahip çıkmakla, onları Ulusal Demokratik Halk Devrimi perspektifiyle, eğitmekte; her türlü parlamenter hayale karşı mücadele ederek, gençlik kitlelerini; emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme ve sosyal faşizme karşı, devrimin temel hedefleri doğrultusunda eğiterek devrimci saflara kazanmakla olur. Bugünkü somut durum bunları gerektirmektedir. Bu mücadeleyi küçümseme "sol" hatasına düşmemeliyiz. Düşenleri eleştirmeli, mücadele etmeliyiz. Böyle bir hata faşistlerin, sosyal faşistlerin ve reformistlerin yararına, devrimin zararına olur.

Proleter devrimciler parlamentoya ve parlamenter mücadeleye nasıl bakarlar

Proleter devrimciler, hiçbir mücadele biçim ve yöntemini ilke olarak reddetmezler. Somut koşullara göre hepsinden yararlanırlar. Bolşevik çalışma; bu mücadele biçim ve yöntemlerini ustalıkla birleştirebilmektir. Parlamenter mücadeleye katılmada, belirli tarihi şartlar altında kullanılması gereken yasal mücadele yöntemlerinden biridir. Aksi de, parlamento siyasi olarak zamanını doldurduğu şartlarda boykot edilir.

Bütün bunlar somut koşulların değerlendirilmesinden çıkarılan proleteryanın iktidar mücadelesinin taktikleridir.

Bolşeviklerin дума (Çarlığın topladığı meclis) "ahvını" boykot etmeleri ve aynı zamanda дума "ahvında", bolşevik milletvekillerinin, Çarlığın pisliklerini ortaya çıkarmak, onu kendi "kürsüsünde" vurarak halk kitlelerini eğitmek için yararlandığı gibi.

Meseleye "sol" bir bakış açısıyla yaklaşarak yasal mücadele biçimlerini reddetmek yanlış, yanlış olduğu içinde devrimin çıkarlarına ters olur. Yasal mücadele biçimlerinin gerekli olduğu şartlarda bunu reddetmek "ihtilalcilik oynamak, ihtilal gevezeliği yapmaktır."

Fakat, proleter devrimciler, burjuvazinin pisliklerini ortaya çıkarmak için, burjuvazinin bu "kürsü"sünden yararlanırken etrafa yayılmaya çalışılan yanlış görüşlere karşı mücadeleyi bir an olsun bırakmazlar. Parlamenter mücadele genel siyasal mücadelenin bir parçasıdır. Bu

mücadeleye katılmak bu konudaki hayallere ve yanlışlara karşı mücadeleyi bir kenara bırakmak değildir.

Ülkemizde bu mücadeleyi faşist diktatörlüğün yıkılması, emperyalizmin kovulması, Devrimci İşçi-Köylü İktidarının kurulması, kısaca Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçası olarak ele almalıyız.

Lenin'in de belirttiği gibi, işçi sınıfının partileri parlamenter mücadeleden yararlanmaktan, parlamentoda yer almaktan yanadırlar; ama parlamenter avanaklığa yani, parlamenter mücadelenin tek ya da her durumda başlıca politik mücadele biçimi olduğu inancına da a-mansızca karşı koyarlar. (Lenin, Aktaran Leninizm ve Modern Revizyonizm s. 128).

Bugün başını Kruşçev-Brejnev revizyonist dönek kliğinin çektiği uluslararası modern revizyonizm ve ülkelerinin tekelci burjuvazisinin partileri haline gelmiş sözcü "komünist" partiler kendi niteliklerini gizleyebilmek için Leninizmi tahrif etmekte, etrafa "barışçıl geçiş", "parlamenter geçiş" revizyonist tezlerini yaymaya çalışmaktadırlar.

Ülkemizde de T"K"P, TSİP, TİP ve bunların gençlik içindeki uzantıları İGD, SGB'li sosyal faşistler ve revizyonistler bugün aynı teorileri çeşitli şekillerde savunmaktadırlar. Revizyonistler ve sosyal faşistler parlamentonun sınıfsal niteliğini gizlemekte, onu sınıflar üstü göstermeye çalışmaktadırlar. Marksist-Leninist Devlet ve Devrim teorilerini yozlaştırmak, hâkim sınıflara garanti vermektedirler.

Ki, bizim gibi yarı-sömürge parlamento, faşist diktatörlüğün ayıplarını örtme aracı haline getirilen son derece şekli bir kurumdur. Bir çok yarı-sömürge ülkelerde de zaman zaman kaldırılıp atılmaktadır.

Lenin'in de belirttiği gibi, parlamento mevcut devlet aygıtının organlarından biridir. Fakat "Bu devlet mekanizmasının en karakteristik iki kurumu; bürokrasi ve sürekli ordudur. Marx ve Engels, yapıtlarında birçok kez bu kurumları burjuvaziye bağlayan binlerce bağın sözünü ederler" (Lenin, Devlet ve İhtilal s. 34).

Ve yine Lenin; "Proleteryanın, burjuvazinin boyunduruğu altında, ücretli köleliğin boyunduruğu altında yürütülen seçimlerde çoğunluk kazanması gerektiğini ve ancak bundan sonra iktidara geçmesi gerektiğini sadece alçaklarla ahmaklar düşünebilir. Bu, budalalığın, ya da ikiyüzlülüğün doğrudur; bu eski sistem içinde ve eski iktidar altında, sınıf mücadelesinin ve devriminin yerine seçimleri koymaktır (Lenin, Aktaran Leninizm ve Modern Revizyonizm s. 130).

Devrimci proleterya, parlamenter mücadeleye, sınıf mücadelesini sürdürmek, bu mücadeleyi genel siyasal mücadelenin bir parçası haline getirmek için katılır.

Revizyonistlerin, Devlet ve Devrim konusundaki safsatalarını, pratikte mahkûm etmektedir. Binlerce devrimcinin katledilmesine neden olan şili bunun en iyi örneğidir.

Hâkim sınıflar neden erken seçim istiyor

Ülkemizde ekonomik bunalım derinleşmektedir. Fiyatlar periyodik olarak artırılmakta; paranın değeri düşürülmekte; işsizlik çığ gibi büyümekte, halkın alım gücü hızla düşürülmektedir. Hâkim sınıfların buhranın yıkıcı yükünü halk kitlelerinin sırtına yıkmaya çalışmaları halk kitlelerinin hoşnutsuzluğunu artırmakta; halkın mücadelesi yükselmektedir.

Ekonomik buhranın derinleşmesi, giderek siyasi buhrana doğru olgunlaşması şartlarındadır bugün ülkemiz.

Emperyalizmin, sosyal-emperyalizmin ekonomik ve siyasi buhranın bir yansıması olan ve gittikçe derinleşen bu buhran; hâkim sınıflarla halk arasındaki çatışmanın şiddetlendiği, faşist ve sosyal-faşist karşı-devrimci terörün yoğunlaştığı, hâkim sınıflar arasındaki çelişkilerinde şiddetlendiği şartları getirmektedir.

Halkın mücadelesinin yükselmesi, faşist diktatörlüğün çeperlerinde "gedikler" açması, mevcut koşullarda hâkim sınıfların faşist dikta-

törlüğün daha gaddar bir biçimine -askeri biçimine-geçememeleri, onları erken seçime zorlamaktadır. Erken seçim yoluyla halk kitlelerinin mücadelesini bastırmayı, pasifize etmeyi ve böylece bir nefes almayı düşünmektedirler. Hâkim sınıflar erken seçime bunun için gitmektedirler.

Seçimler, faşist ve sosyal faşist karşı-devrimci terörün yoğunlaştığı, siyasi cinayetlerin ve Kürt milleti üzerindeki millî zulmün arttığı bir ortamda yapılacaktır.

Halk faşist teröre boyun eğmeyecektir. Örgütsüz ve kendiliğinden de olsa halkın mücadelesi yükselecektir. Halkın mücadelesi proleter devrimcilerin önderliğinde birleştiğinde faşist ve sosyal faşist terörü püskürttücektir, revizyonist engelleri, reformist barikatları aşarak daha da yükselecektir.

Seçim dönemleri, halkın siyasete ilgisinin daha da arttığı, siyasi dalgaların kabardığı dönemlerdir. Bu durum içerisinde her türlü burjuva akımına karşı mücadele ederek, halka gerçek kurtuluşunun yollarını ve hedeflerini göstermek proleter devrimciler için önemli bir görevidir. Biz proleter devrimci gençler, bu dönemleri, fedakâr ve kararlılığımızı daha da artırarak, yorulmak bilmeyen bir çalışmayla, gençliğin ve halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi hedefleri doğrultusunda eğitildiği günler haline getirmeliyiz.

CHP yöneticilerinin yaydığı hayaller ve seçmen yaşının 18 olması

CHP ve CHP Gençlik Kolları da seçmen yaşının 18 olması talebine sahip çıkmaktadır. Onlar gelişen ve yükselen gençliğin mücadelesine bir oy deposu olarak bakmaktadırlar ve bu durumdan yararlanmaya çalışmaktadırlar. Gençliğin mücadelesini bu düzenin sınırları içerisinde tutmak, seçimleri her derde deva göstererek, gençliği parlamenter hayallerle uyutmaya, pasifize etmeye ve böylece devrimci mücadeleyi engellemeye çalışmaktadırlar. CHP ve CHP Gençlik Kolları seçmen yaşının 18 olması doğru talebine bu amaçlarla sahip çıkmaya çalışmaktadırlar.

CHP yönetimi ve Ecevit, "seçim sonrası herkesin can güvenliğine kavuşacağından; herkesin okuluna korkmadan gidip gelebileceğinden, gençlerin öldürülmeyeceğinden" bahsetmektedir. "Oylar silahları susturacak" "kitaplar yakılmayacak" vb. vb. gibi boş sözler söylemekte, hayaller yaymaktadır.

CHP yöneticileri seçimleri her derde deva göstermeye çalışmakta, gençlik yığınlarına "bana oy verin, sizi pembe günlere götüreceğim" demekte, hayallerle gençlik yığınlarını devrimci mücadeleden uzaklaştırarak, avutarak, oyalayarak devrimci mücadeleyi engellemeye çalışmaktadır.

Bugün faşist işgallerin kırılması hayati bir önem kazanmıştır. Onbinlerce öğrenci devre kaybetmek durumundadır. Bir öğrencinin bir yıllık masrafı onbinlerce lirayı bulmaktadır. Öğrenci gençliğin beklemeye tahammülü yoktur ve faşist işgalleri kırma mücadelesindedir. Bugünkü mücadeleye ilgisiz kalan, çamur atan CHP yöneticilerinin yarın ne yapacakları bugünden bellidir.

CHP yöneticileri "hükümet olursak gençlik can güvenliğine, öğrenim özgürlüğüne kavuşacak" demektedirler. Bu nasıl olacak? Faşistler yok olup gidecekler mi ki?

CHP'nin hükümet olmasıyla faşist diktatörlük yıkılacak mı ki? CHP yöneticileri can güvenliğinden bahsediyor. Reformistlerin hükümet olmasıyla faşist diktatörlük yıkılmadığı gibi, sömürü, zulüm devam eder. Faşistler halka ve onun gençliğine yine azgınca saldırırlar. Sınıf mücadelesi durmaz. Halk ve gençlik faşist teröre ve reformist uyutmaya karşı, sömürü ve zulme karşı mücadele eder. Bu mücadele, hâkim sınıfların devletinin yıkılmasıyla, sömürü ve zulmün son bulmasıyla değişik biçimlere bürünecek proleterya diktatörlüğü altında sınıfsız topluma kadar sürer.

Hükümet, hâkim sınıfların egemenlik aracı olan devletin; bugünkü faşist diktatörlüğün bir kurumdur. Hükümetin değişmesi, iktidarın

ULUSAL DEMOKRATİK HALK OLACAKTIR

Sömürü, zulüm seçimle değil, silahlı halk savaşıyla yıkılacaktır.

Değişmesi değildir. İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü, egemenliklerini esas Olarak bürokrasiye, orduya ve emelleri yeni kurumlarına (Milli Güvenlik Kurulu gibi) dayanarak sürdürmektedirler. Halk kitlelerini sömürü ve zulüm cenderesinde tutmakta, Kürt milleti üzerinde milli zulüm uygulamaktadırlar. Bu anlamıyla, bir hükümet değişikliği faşist diktatörlüğün yıkılması değildir.

Halk kitlelerinin olduğu gibi, gençliğin de can güvenliğine kavuşması (nihai anlamda) ülke içindeki faşist diktatörlüğün yıkılmasıyla, Devrimci İşçi Köylü İktidarının kurulmasıyla mümkün olacaktır. Faşizmin kesin olarak kökünün kazınması bir devrim meselesidir. Hükümet değişikliği faşist diktatörlük yıkılmaz, faşizm yok olmaz.

CHP, esas olarak orta burjuvazinin çıkarlarını savunan; yönetimini orta burjuvazinin üst kesiminin elinde bulundurduğu bir partidir. Emperyalizm, sosyal emperyalizm, faşizm ve sosyal faşizmle uzlaşmaktadır. Bu sömürü ve zulüm düzenini devam ettirmeye çalışmakta "Komünizmi yalnız ben anlayabilirim" diye hakim sınıflara geniş izahatlarda bulunan, bu düzenin bir parçasıdır.

CHP yöneticileri "halk iktidarı kuracağız" "Sömürü son bulacak" gibi yalanlarıyla halkı uyutmaya çalışmaktadırlar. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarıyla uzlaşan, onlara her türlü garantiyi vaad eden bir parti nasıl olur da sömürünün kalkmasından bahsedebilir... Hem sömürülenlerden, hem sömürülenlerden yana olunabilir mi?

İşbirlikçi büyük burjuvazinin, toprak ağalarının egemenlik aracı olan bu faşist diktatörlüğü, bir devrimle yıkmadan, yerine halkın iktidarı, Devrimci İşçi Köylü İktidarı kurmadan halk iktidarından bahsedilir mi? O egemenlik aracının bir kurumunu ele geçirmekle halk iktidarı gerçekleştirilir mi?

CHP yöneticileri ve Ecevit bütün bunları niçin söylüyorlar? Yazmadığımız binlerce asilsiz şeyleri, yapamayacağı, yapmayacağı şeyleri niçin söylemektedir? Halkın ekonomik, demokratik, siyasi acil taleplerini, halkın bu düzene olan kin ve nefretini hayallerle bu düzenin sınırları içinde eritmek; bu düzeni devam ettirebilmek için söylüyor. Bugün geniş kitleler bu asilsiz şeylere, hayallere kanabilmektedir. Gençlik kitleleri reformizmin etkinliğindedir. Bu durum biz proleter devrimci gençlere; özellikle gençlik yığınları içinde reformizme karşı mücadeleli yoğunlaştırma, gençliğin ve halkın sorunlarının çözüm bulmasına bir devrim meselesi

si olduğunukavratma görevlerini yüklemektedir.

Ecevit ve CHP yöneticileri gençliğe can güvenliği vaad etmektedirler. Öğrenci gençlik, Ecevit'in, 1974'de, başbakanken söylediklerini unutmadı. 8 Kasım 1974 tarihinde, faşistler ODTÜ ve Hacettepe Üniversitelerine planlı bir şekilde saldırırken, öğrencilerin can güvenliğine yönelmiş bu faşist saldırıya Ecevit ses-siz kalıyordu. Fakat, faşistlerin saldırılarını yığıtçe püskürtten devrimcilerle adice saldırıyor, devrimcilerin kökünün kazınması gerektiğinden bahsediyor. Ecevit ve CHP hükümet olduğunda, devrimcilerle yine saldırıcağılardır. Faşistlerle uzlaşacaklardır. Bugün uzlaşmıyor mu? Her gün bir arkadaşımız katledilirken, faşist diktatörlük halka azgınca saldırırken, CHP yöneticileri hangi tepkiyi gösteriyorlar. Yalnız şunu yapıyorlar; kendi örgütlerini, etkileye-bildiklerini, kendilerinin dışında düzenlenen anti-faşist eylemlere katılmaması gerektiği konusunda genelgelerle uyarıyorlar. Yurtsever, demokrat şube ve il yöneticilerini, örgüt içi demokrasiyi çigneyerek yönetimden alıyorlar. Ölen arkadaşlarımızın arkasından bir iki söz ederek, halkın faşist diktatörlüğe olan kinini oy sandıklarına kanallere etmeye çalışıyorlar.

Halkımız, CHP hükümetteyken Ülker işçilerine yaptıklarını unutmadı.

Demokrasi ve özgürlüğü üzerine de uzun uzun konuşmaktadır CHP yöneticileri. Bir yandan bu demagojileri yaparken, bir yandan da mitinglerinde pankartları indirterek, bildiri dağıtılarak, slogan atanlara saldırarak, CHP'li sempatisanları saldırımları için kıskırtarak demokrasinin savunucusu mu, yok edici mi olduklarını göstermektedirler? Fakat CHP'nin etkisinde kalan yurtsever, demokrat unsurların kararlı tavır almaları CHP yöneticilerinin bu anti-demokratik tavırlarını geriletecektir.

Proleter devrimci gençler, geniş gençlik yığınlarını bu reformist hayallerden kurtarmak için mücadeleyi yoğunlaştırmak zorundadırlar.

Gençlik kitlelerine can güvenliğini sağlayacak olan, gençliğin örgütlü ve kitlesel mücadelesidir. Faşist işgalleri de kırarak olan budur. Gençliğin ve halkın tam can güvenliğine kavuşması bir hükümet değişikliğiyle, reformistlerin hükümet olmasıyla değil; Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin gerçekleşmesi ve Devrimci İşçi-Köylü İktidarı'nın kurulmasıyla olacaktır. Buda her türlü burjuva ideolojisine karşı mücadeleyle gerçekleşecektir.

Faşistlerin ve sosyal faşistlerin seçmen yaşının 18 olması demagojileri

Faşistler ve sosyal faşistlerde seçmen yaşının 18 olması doğru talebini istismar etmeye çalışmaktadırlar.

Sosyal faşistlerin gençlik örgütleri İGD, SGB bu konuda kampanyalar açmakta, parlamenter hayaller yayarak, gençliğindevrimeci mücadelesinin gelişmesini engellemeye, gençliğin mücadelesini bu düzenin sınırları içerisinde tutma ya çalışmaktadırlar.

Bugün bütün halkın can güvenliği yoktur. Can güvenliği gençlik için, özellikle de öğrenci gençlik için hayati bir önem kazanmıştır. Gençlik faşist saldırılara karşı kararlı bir şekilde mücadele etmektedir. Öğrenci gençliğin can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, faşist işgalleri kırma mücadelesi diğer gençlik kesimlerinin ve halkın geniş desteğini kazandığı, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin geniş boyutlara ulaştığı bir sırada İGD'nin seçmen yaşının 18 olmasıdır diye kampanya açması maksatlıdır. Gençliği devrimci mücadeleden uzaklaştırmak, reformcu talepler uğruna yürütülen mücadelele oyalayarak, devrim ve iktidar perspektiflerini saptırmak istemektedir.

Sosyal-faşistler demagojiyi ikili bir amaçla yapmaktadırlar. Birincisi gençliğin devrimci mücadelesini engellemek. Bu durum içerisinde kendi kendi sosyal-faşist amaçları doğrultusunda yararlanmak.

Sosyal faşistler "ileri demokratik düzen" adını verdikleri faşist diktatörlüğü gerçekleştirebilmek için CHP'yi bir basamak olarak kullanmak istemektedirler. Sosyal faşist T"K"P'yi legalleştirmeyi amaçlamaktadırlar. Rus işbirlikçisi T"K"P'nin legalleşmesiyle halkın mücadelesine daha iyi saldırabileceklerini, emendilerine daha iyi hizmet edebileceklerini düşünmektedirler.

Bu amaçla gençlik yığınlarına büyük bir oy deposu olarak bakmaktadırlar.

Sosyal faşistlerin bugün CHP'yi bir basamak olarak kullanma; parlamenter hayallerle gençliğin ve halkın mücadelesini bastırma taktiklerini, diğer sosyal faşist mücadele yollarına başvurmayacakları anlamına gelmez. Ve, esas olarak, diğer sosyal faşist mücadele yöntemleriyle iktidarlarını gerçekleştireceklerdir.

Bu düzenin savunucusu olan sosyal faşistler, halk kitlelerinin devrimin temel hedefleri doğrultusunda eğitilmesi, örgütlenmesi ve bu düzenin yıkılarak Devrimci İşçi Köylü İktidarı kurulması önündeki büyük engellerden biridirler. Onların yüzlerindeki sosyalizm maskeyle geniş kitleleri aldatabilmeleri de önemlerini büyütmektedir.

Onların "kapitalist olmayan yol", "barışçıl geçiş", "parlamenter geçiş" teorilerini ülkemizi Rus sosyal emperyalizminin bir yarı-sömürge si haline getirebilme ve halk kitlelerinde devrimci ruhu yok etme, devrimci mücadeleyi engelleyerek, bu düzenin devam etmesi için uydurulmuş teorilerdir. Onlar bugün devrimin düşmanı olduklarını "Maoculuk" diyerek yuttukları anti-komünizm propagandasıyla göstermekte ve hâkim sınıflara yeterince güvence vermektedirler.

Amerikancı faşistler de gençliğe bir oy deposu olarak bakmakta ve gençliğin isteklerini, istismar etmeye çalışmaktadırlar.

MHP faşistleri, gençliğe militarist güçlerini çıkaracak bir kaynak olarak bakmaktadırlar. Gençliğin duygularını istismar ederek, güvenizmi, ırkçılığı körükleyerek gençliği aldatmaya çalışmaktadırlar. MHP'nin ve diğer Amerikancı faşistlerin seçmen yaşının 18 olmasını istemeleri, gençliğin bir isteği konusunda demagoji yapmalarından başka bir şey değildir. Bu demagoji yoluyla yeni güçler kazanmayı amaçlamaktadırlar.

Faşistler ve sosyal-faşistler, gençliğin talepleri konusunda yaptıkları demagoji; gençlik yığınlarını devrimci mücadeleden uzaklaştırmak, devrimci mücadeleyi engelleyebilmek, bastırabilmek ve böylece bu sömürü, zulüm düzenini devam ettirebilmek içindir.

Onların aralarında i çelişki, ağababaları -nın farklı olmasından kaynaklanan, faşist klikler arasındaki bir çelişkidir.

Biz proleter devrimci gençlerin tavrı

Bu durumda, biz proleter devrimci gençler, seçim alanlarını genelinde halkın, özellikle gençliğin acil taleplerinin savunulduğu; kitlelerin devrimin temel hedefleri doğrultusunda eğitildiği, temel sloganların kitlelere mal edildiği alanlar haline getirmeliyiz. Gençliğin

SALDIRGANLIK, YALAN, DEMAGOGİ OLANLARIN

AÇIKLAMA

SON AYLARDA ANKARA, İSTANBUL VE YÜRDÜN DAHA BİR ÇOK YERİNDE, "DEVİRCİ GENÇLİK" DERGİSİ TARAF TARLARIYLA, HALKIN KURTULUŞU SEMPATİZANLARI ARASINDA BİR DİZİ OLUMSUZ OLAY MEYDANA GELDİ.

BİZİM OLAYLARI ZAMANINDA AÇIKLAYAMAMAMIZ BU KUNDA BİZİM BİR EKSİKLİĞİMİZDİR. "DEVİRCİ GENÇLİK" DERGİSİ BU DURUMDAN YARARLANARAK, SALDIRGAN TUTUMUNU GİZLEYEBİLMEK İÇİN, KARŞI DEVİRCİLERE YARAŞIR BİR DİLLE, SÖZDE İDEOLOJİK SİYASİ MÜCADELE ADI ALTINDA BİR YALAN, İFTİRA KAMPANYASI YÜRÜTTÜ.

ANKARA VE İSTANBUL'DAN PROLETER DEVİRCİ GENÇLERDEN ALDIĞIMIZ AÇIKLAMALAR ÜZERİNE VE GENİŞ YURTSEVER, DEMOKRAT, DEVİRCİ ÇEVRELERİN MESELELERİ OBJEKTİF OLARAK KAVRAYABİLMELERİ İÇİN BU YAZIYI KALEME ALMAYI UYGUN GÖRDÜK.

BU YAZI, "DEVİRCİ GENÇLİK" VE TARAFTARLARININ HALK İÇİNDE DEMOKRASİ VE ÇELİŞKİLER MESELESİNİ KAVRAMALARI, REVİZYONİZME KARŞI UYANIK OLMALARI VE ARAMIZDAKİ OLUMSUZLUKLARI GİDERMESİNİN ARAÇLARINDAN BİRİ OLMALIDIR.

BİZİM YAZIMIZ DİZGİYE GİRDİĞİ SİRALARDA "KURTULUŞ" GRUBU İLE "DEVİRCİ GENÇLİK" GRUBU ARASINDA, DEVİRCİNİN VE HALKIN ÇIKARLARINA TERS OLAYLAR CEREYAN ETMEKTEYDİ. BİZ "KURTULUŞ" GRUBUNU MODERN REVİZYONİZMLE DAHA GÜÇLÜ BAĞLARI OLAN BİR HAREKET OLARAK GÖRÜYÜZ, GENEL OLARAK "KURTULUŞ" HAKKINDA SÖYLEYECEK ÇOK ŞEYİMİZ VAR. FAKAT SON OLAYLAR HAKKINDA YETERLİ BİLGİ ELDE EDEMEDİĞİMİZ İÇİN BÖYLE BİR YAZIYI HEMEN YAZAMIYORUZ. DAHA SONRAKİ SAYILARIMIZDA YAYINLAYACAĞIZ.

Son aylarda "Devrimci Gençlik" proleter devrimcilere karşı bir saldırı ve küfür kampanyasına girmişti. Halk için demokrasi ilkesi, ideolojik mücadele, ikna, eleştiri-özeleştirilme yöntemlerinin sonuna kadar çalıştırılması ile mümkündür. Fakat D.G. dergisi içinde özellikle modern revizyonizmle bağlarını güçlendirmek isteyen unsurlar demokrasi ilkesini bir yana atmış görünmektedirler.

Proleter devrimcilerin hayatın her alanında olduğu gibi, gençlik içinde de kararlı ve engel tanımaz

bir gelişme içine girmesi şimşekleri üzerine çekmesinin ana nedenidir. Faşistler ve sosyal-faşistler karşı devrimci kamptan azgıncı saldırılarını sürdürmektedirler. Onlar proleter devrimci hareketin halk içinde gelişip dal budak salmasına tahammül edememekteler. Amerikancı faşistler devrimcilerin halk içinde örgütlenip gelişmesine olanak vermemek için azgıncı saldırımlar. Yurdun çeşitli yerlerinde uyguladıkları işkence, cinayet, katliam vb. saldırılar, devrimci, yurtsever yayın organlarına uyguladıkları

"Devrimci Gençlik" halka ve devrime karşı

ları baskılar kısmen de olsa burjuva ve başınlarında bile yer almakta. Sosyal-faşistler tam da efendileri Rus sosyal-emperyalistlerinin istediği biçimde Amerikancı faşistlerle yardımları olmaktadır. Mitinglerde devrimcilere saldırarak, "Bizim Radyo" denen sosyal-faşist T"K"R'nin sesi radyosundan, polisiye tedbirlerle elde edebildikleri devrimcilerin ev adreslerini vererek, çalışma bölgelerini ihbar ederek Amerikancı faşistlerin işini kolaylaştırmaktalar. Her iki faşistlik de halkın güçlerinin birleşmesinden korku duyduklarından bu yöntemi denemekteler.

Faşist ve sosyal-faşistlerin, devrimcilerin ve halkın güçlerine karşı giriştikleri saldırılar, gelişen devrimci mücadelenin seli içinde boğulacak, yok olacaktır.

Halkın güçlerini parçalamaya değil, birleştirmeye çalışalım

Devrimin güçleriyle karşı devrimin güçleri arasında uzlaşmaz sınıf çelişkeleri vardır. Bunun zümme de uzlaşmaz sınıf çelişkelerinin gereği olarak şiddet yöntemleriyle olacaktır. Tarihte hiçbir devrimci hareket yoktur ki, hakim sınıfların baskı ve terörüyle karşılaşmasın, gene tarihte hiçbir devrimci hareket yoktur ki, devrimci şiddet yöntemlerini kullanmadan hakim sınıflar iktidarını yıkabilsin.

İçinde bulunduğumuz Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinde proleterya, ancak diğer halk sınıflarıyla ittifak halinde hakim sınıflar iktidarını yıkabilecektir.

Bütün halk sınıf ve tabakaları işbirlikçi tekelci burjuvazi ve top rak ağaları iktidarı olan faşist diktatörlüğün sömürü ve zulmü altındaki sömürükülerin iktidarına karşı emekçi halk sınıfları ortak hedefler etrafında örgütlenme ihtiyacı duyarlar. Kendi aralarında var olan çekişmeler de uzlaşır çelişkelerdir.

Anti-faşist gençlik güçlerine ve aralarındaki siyasi ayrılıklara da bu şekilde yaklaşmak gereklidir. Gençlik güçleri arasındaki uzlaşır çelişkeler uzlaşmaz hale getirilmemeli, demokrasi ilkesi sağlanmalıdır. Zor birliği değil, ayrılığı körükler. Faşistler de bunu istemektelerirler zaten.

"Devrimci Gençlik" geçmişini doğru bir tarzda aşmak ve revizyonizme karşı mücadeleyi yoğunlaştırmalıdır

Marksiizm - Leninizm ile modern revizyonizm arasındaki mücadelede ideolojik olarak yerini belirleyemeyen Devrimci Gençlik Dergisinden arkadaşlar modern revizyonizmle bağlarını kopartamadıklarından devrimcilere karşı gerici bir tavır alıyorlar. İki çizgi arasındaki gelişen mücadele orta yolcu akımları ideolojik ve siyasi olarak iflasa sürüklemektedir. "İki revizyonist kamp" sözlerinin arkasına gizlenerek demokrasiyi reddetme, ittifaksızlık ve saldırganlık gibi yanlış yöntemlere başvurmaktalar. Bu durum DGD tarafından proleter dev-

ANKARALI PROLETER DEVİRCİ GENÇLERİN AÇIKLAMASI

Ankara'da son zamanlarda Devrimci Gençlik Grubu ile aramızda kavgalar biçiminde gelişen olumsuz olaylar olmuştur. Bu olayları kısaca nakletmekte yarar görüyoruz. Çünkü meseleyi objektif olarak göremeyen ilerici, demokrat ve yurtsever çevreler yanlış değerlendirmelere girebilir. Olayların özellikle seçim döneminde rastlanması da Devrimci Gençlik Grubu açısından ilginçtir.

Devrimci Gençlik Grubu ile aramızda süren kavgalar "Kurtuluş"ta başladı. Okulun dernek yöneticisi Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan devrimciler bulunmaktadır. Okul faşist komandolarının faşist polislin desteğiyle işgal altında tutulmaktadır. Okula gidiş gelişleri dernek yönetiminin insiyetifinde ve toplu

halde olmaktadır. Fakat okuldaki Devrimci Gençlik'ten oportünistler, AYÖD yönetiminin de talimatıyla, "bağimsız tavır" koyma bahanesiyle dernek yönetiminden habersiz ve şartların da müsait olmadığı bir günde öğrencileri okula götürmeğe kalktılar. Durum öğrenen bir arkadaşımız şartlar uygun olmadığı için okula gitme kararının olmadığını bildirmesi üzerine öğrenciler gitmekten vazgeçtiler. Bunun üzerine yapılan toplantıda bir arkadaşımız bunların oportünist ve fırsatçı tavırlarını eleştirmesi üzerine eleştiriye tahammül edemeyerek kavgaya çıkardılar. Kavgayı dışarıdan getirdikleri grup başlattı. Gerekli dersi alarak toplantı yerini terk ettiler.

İKİNCİ KAVGA, ODTÜ'DE AYÖD DELEGE SEÇİMLERİ DÖNEMİNE RASTLIYOR

İlk kavgadan kısa bir süre sonra yine Yüksek Lisans'tan dönülürken bir sempozyan arkadaşlarımızın, "Bu Devrimci Gençlik'çiler kitlesine önderlik adı altında okula giderken kitlenin önüne geçiyor, Maltepe'ye varınca arkadaşlarımızı (Maltepe, polislin yoğun olduğu bölgedir.) Okuldan çıkışta tekrar kitlenin önüne geçiyor" demesi üzerine toplantı yeri olarak kullandığımız CTP İl Binasında kenara çekip sığınmak istedikler. Bunun üzerine çıkan tartışma, tekrar kavgaya dönüştü. Devrimci Gençlik grubu olayı büyüttü. Bu kavgaya karışan bir arkadaşımızı SBF'de 40 kadar kişiyle üzerine saldırarak yaraladılar. SBF'deki saldırılarından hemen sonra ODTÜ'ye gittiler. O sırada ODTÜ Mühendislik Fakültesinde AYÖD delege seçimleri yapılmakta idi. Onların saldırılarını gören arkadaşlarımız çıkabilecek bir kavgayı önlemek amacıyla ve zaten daha önceden alınmış olan protesto (Protesto kararı AYÖD yönetiminin anti-demokratik seçim sistemi ve sektör tavırlarına karşı alınmıştı. Bakınız H.K. Yolunda Gençlik sayı: 1) ve salonu terk etme kararını açıklamak için kürsüye bir arkadaşımız gönderince saldırı oldu. Devrimci Gençlik grubunun bu sektör tutumu ve bildirilen protesto kararıyla öğrencilerin 3/4'üne yakını salonu terk ettiler. Ertesi gün okulda gelişen

olayları aktaran ve AYÖD yönetimini devrimci bir tutum almaya çağıran bir duvar gazetesini asmak isteyince kavgaya çıkardılar. Bu kavgaya da özel olarak hazırlandıkları ellerindeki zincir, sopa vb. şeylerden belligiydi. Fakat devrimcilerin kararlı tavrı karşısında geri çekilmek zorunda kaldılar. Kavganın hemen ardından bir forum topladılar. Bir sürü yalan ve demagojinin ardından forumu bitirdiklerini açıkladılar. Söz isteyen arkadaşımıza da, "Bu bir açıklama forumudur" cevabını verdiler. Bu anti-demokratik davranışı protesto amacıyla, büyük bir öğrenci kitlesiyle birlikte "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" vb. sloganları atılarak forum sahası terk ediliyordu. Öğrencilerden tecrit olduklarını görünce daha önceden hazırlandıkları sopa, zincir vb. şeylerle tekrar saldırıya geçtiler. Bu kavgaya sırasızca sorumsuz bir saldırgan devrimcilere kurşun sıktı. Buradan da arkadaşlarımızın kararlı tavrı geri çekilmelerine yol açtı.

EN SON KAVGA SİYÖ SEÇİMLERİ VE ODTÜ ÖTK SEÇİMLERİNE RASTLAMAKTADIR

SİYÖ'da yapılan temsilcilik seçimlerini bizim kazanmamızdan hemen sonra okul içinde tek olarak yakaladıkları bir arkadaşımızı döv-düler. Olayı öğrenen diğer arkadaşlarımızın da katılması üzerine geri çekilmek dağıldılar. Akşamleyin SBF yurduna bütün güçlerini yığan Devrimci Gençlik'çiler, gövde gösterisi yapmağa kalktılar. Orada bulunan arkadaşlarımızla aralarında çıkan kavgaya belligiydi. Onlardan ve bizden yaralananlar oldu, saldırılarına ertesi gün de devam ettiler. Şehrin çeşitli yerlerinde ve ODTÜ'de saldırılarını sürdürdüler. İşi bir liseli arkadaşın evini basmaya kadar sürdüren bu arkadaşlara sorumluluğumuzun bilincinde olarak bir kere daha bu yanlış yöntemlerden vazgeçmelerini söylüyoruz.

Devrimciler arasındaki kavgalar, karşı devrimcilerin işine yarar. Faşist diktatörlüğün ve sosyal-faşistlerin saldırılarının yoğunlaştığı bugün tabanda düşmanlık ilişkilerini geliştirerek karşı-devrimcilerin etkisine yayılmayalım. Tabanda dostluk ilişkilerini demokrasi temelinde geliştirelim.

Ankara'dan proleter devrimci gençler

kurtuluşumuz

Baş.ta.sa.6'da ve halihazırda talepleri konusundaki faşist ve sosyal-faşist demagojiyi açıklamalı, reformistleri yadıkları hayalleri boşa çıkarmalıyız. Faşist propagandaya araç ve yöntemlerini kullanarak bu görevimizi yerine getirmeliyiz. İşte bu durum içerisinde, seçmen yaşıyor. Bu olumsuz talebini; gençliğin, can güvenliği, özgürlüğü, faşist işgallerin kırılması, yurdun üzerindeki faşist emellerin boşa çıkarılması, çıkarlar üzerinde ağır sömürü, baskı, zulüm ve dayatma son bulması, vb. gibi acil talepleriyle birleştirilerek ele almalıyız.

Seçmen yaşıyor 18 olması talebi, gençliğin, diğer acil talepleriyle birleştirilmedikçe ve faşizme, sosyal-faşizme, reformizme karşı mücadele edilmedikçe devrimci bir şekilde ele alınamaz. Seçmen yaşıyor 18 olması talebi, gençliğin parlamenter hayallerle uyutmak isteyenlere karşı mücadele etmesinin; gençlik yığınlarını Ulusal Demokratik Halk Devrim perspektifiyle eğitmesinin ve geniş gençlik yığınlarını faşist, sosyal-faşist demagojinin, reformist hayallerin etkisinde kurtarmasının ve bu talebi bu mücadelelerin araçlarından biri haline getirmesinin devrimci bir şekilde ele alınamaz.

İDEOLOJİK VE SİYASİ İFLAS İÇİNDE TAVRIDIR

sorumluluk duyuyorsa bu tavırlarından vazgeçmelidir

rimci gençlere karşı fiili bir saldırı durumuna dönüştürülmüştür. "Takipçisiyiz" iddiasında bulunanlar küçük-burjuva ihtilalci bir çizgi izledilerse de revizyonizme karşı mücadele azmı içindeydiler. Geçmişin doğru, devrimci yönlerine değil de reformist ve revizyonist yönlerine sarılanlar modern revizyonizmle başların güclemesini, devrimcilere karşı düşmanlığı geliştiren D.G. Dergisindeki unsurlar saldırıların asıl kaynağıdır.

Proleter devrimcilere karşı saldırıların gerekçesi olarak ta "ideolojik ve siyasi koflukları açığa çıktıkça" gibi saçma gerekçeler göstermeye çalışıyorlar. Oysa, proleter devrimciler giderek güçlenen ideolojik ve siyasi tutarlılık içine girmektedirler. Geçmiş ve onun bir parçası olan 71 hareketinin doğru bir değerlendirilmesi temelinde yükselttikleri bugünkü siyasetleri giderek daha da geniş yığınları kucaklamaktadır. Proleter devrimci gençler de genel siyasete paralel bir gelişme içindedir. Doğru bir gençlik tahlili, ittifaklar politikası ve örgütlenme anlayışı bugün yaygın olan burjuva-idealist tahlil ve anlayışların terk edilmesini, yerine doğru anlayışın geçmesini getirmektedir.

Faşist ve sosyal - faşistlerin halka ve onun gençliğine saldırılarını yoğunlaştırdıkları günümüzde anti-faşist gençliğin bütün güçlerinin birleştirilmesi zorunlu bir görevdir. Bu konuda en büyük sorumluluk elbette proleter devrimcilere düşmektedir. Ancak diğer

devrimci siyasetlerin de bu konuda azami dikkati göstermeleri zorunludur. Yoksa gençlik güçlerinin birleşmesi gecikir. zaafa uğrar.

Gençliğin can güvenliğinin bile kalmadığı şu günlerde sık sık gençliği faşizmin karşısına, "bir kale gibi dikmek"ten söz eden Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar ideolojik mücadeleyi engellemek, halk gençliği içerisine zor yöntemlerini sokmakla, lafta söyledikleri bu sözü pratikte geçersiz kılma olmuştur mu? Gençliğin eylemde birliğini engellemiş olmuyorlar mı? Eylemde birliğin gerçekleşmesi, her siyasetin, özgürce propaganda ve ajitasyonunu yapmakla mümkündür. Farklı siyasetlerin en azından eylemde birliğinin sağlanması ilkelere taviz vermeden, ideolojik mücadelesi bir an bile tatil etmeden her siyasetin kendi ideolojik-siyasi propaganda ve ajitasyon çalışmasını yapmasıyla gerçekleşir. Lenin'in Marx'tan aktardığı şu sözleri hiç bir zaman unutmamalıyız: "...Eğer birleşmeniz gerekiyorsa, o halde hareketin pratik yararına aranızda anlaşın, ama ilkeler üzerine pazarlığa girmeyin ve asla teorik "tavizlerde" bulunmayın..." (Ne Yapmalı s. 33).

Bütün devrimci siyasetlerin resmi ve sivil faşist çetelere karşı ortak olarak savunmaları, bunlardan Devrimci Gençlik'in etkin olduğu okullarda; ideolojik mücadelede engellenmeye çalışılmakta söz hakkı verilmemekte, afiş ve sloganları yırtılmakta, daha da ileri gidilerek gazete satışı bile engellenmeye çalışılmaktadır. Arkadaşlarımız silah zoruyla yurtlar

dan atılmağa çalışılmaktadır. Kendilerinin şartsız olarak ve "mitinimize güç katın" diyerek çağırıldıkları, hazır güç gelmişken devrimci lere tehditler savurup sloganlarını engellemeye, pankartlarını indirmeye çalışmaktadırlar.

Halk gençliği içinde demokrasi ilkesi proleter devrimci gençler tarafından lafta değil, bizzat pratikte de hayata geçirilmektedir. Bazıları gibi bu konuda teslimiyete düşülmektedir. D. Gençlik, proleter devrimci gençleri de diğerleri gibi "uslu" göremeyince hırçınlaşmakta, zor yöntemleriyle susurabileceğinisannmaktadır.

Son olarak Ankara'daki olayları bahane ederek kaleme alınan ve D.G. Dergisinin 17. sayısında da yer alan bildiride proleter devrimci siyasete yönelik karşı-devrimci lere yaraşır bir dil kullanılmaktadır. Bu bildiri tipik bir burjuva politikasıyla bazı arkadaşları ön plana çıkarmakta, özünde proleter devrimci siyaseti hedeflemektedir. Kastedtiği arkadaşlar için: "Bu insanların birçoğu bugüne kadar birçok provakasyon girişiminde bulunmuş..." denmektedir.

Öğrenci gençliğin mücadelesine büyük emek vermiş, gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verilen kitlenin mücadelesinde de daima en ön saflarda yer almış, resmi ve sivil faşist çetelere karşı uzlaşmaz bir tavır almış, mükafat olarak da işkenceye tâbi tutulmuş, zindanlara atılmış arkadaşlara "lumpen", "provakator" gibi deyimlerle, D.G. Dergisi Yürüyüş revizyonistleriyle aynı ağız kullanılmaktadır.

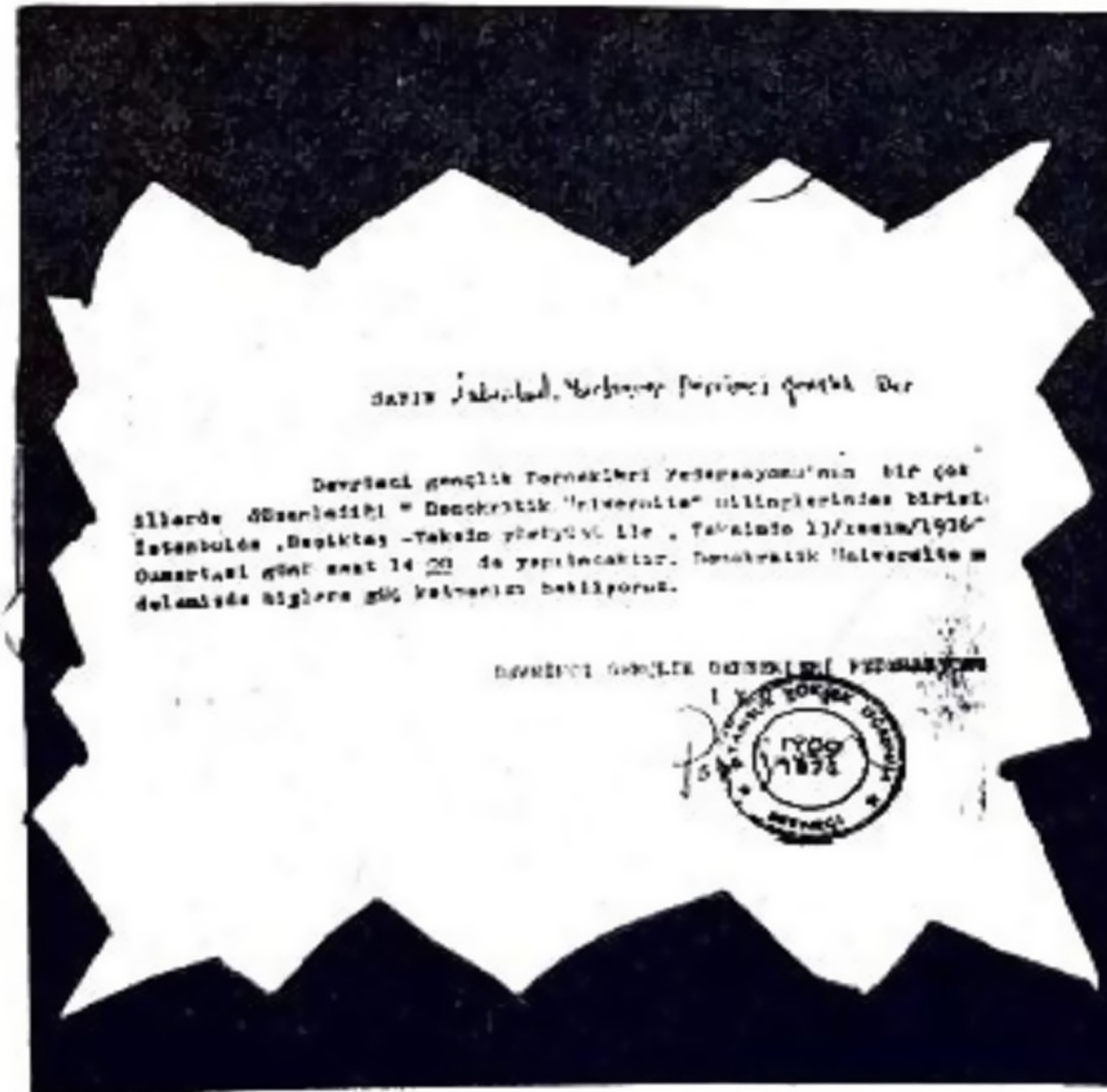
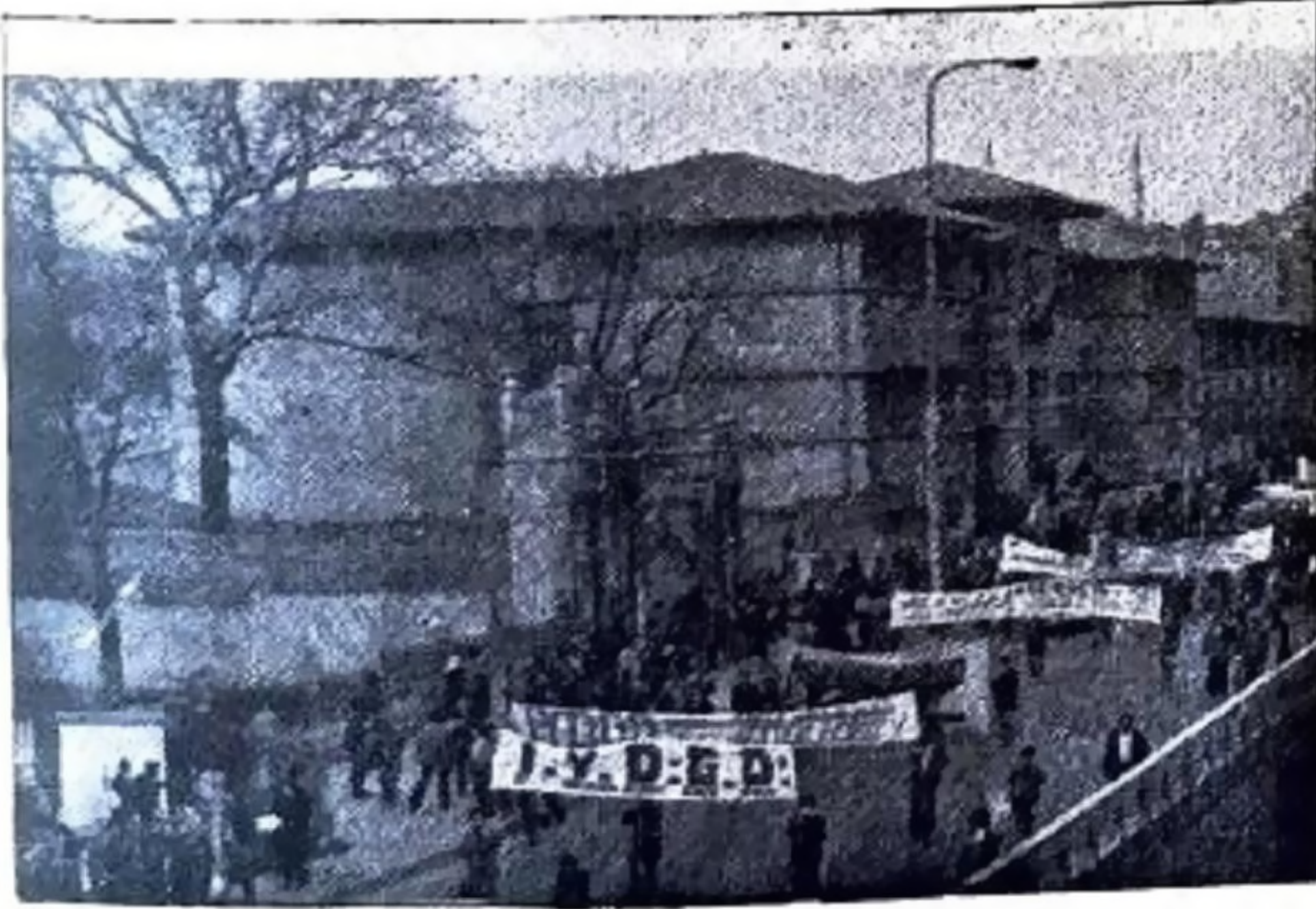
Proleter devrimciler halk için deki çelişmeler ve bunun çözümü konusunda görüşlerini her vesile ile açmışlardır. Halkın Kurtuluşu gazetesi bu meseledeki Marksist - Leninist gerçekleri net bir şekilde açıklamış, açıklamakla da yetinmeyerek hayata geçirmiştir.

Bu meselede proleter devrimci gençlerin tavrını D.G. Dergisi de pekâlâ bilmektedir. Ancak bunu işi ne geldiği gibi tahrif etmek de bu derginin tavrıdır. Proleter devrimci gençler, gençlik içinde yer alan ve dost olarak değerlendirdikleri siyasetler arasında demokrasinin en kararlı savunucuları olmuşlardır. İdeolojik mücadele, iktisadi, eleştiri-özeleştiri temel alınmış mücadele yöntemleri olmuştur. Bundan sonra da bu doğru tavırları değişmeyecektir. Ancak hiç kimse bunu bir zaaf olarak değerlendirmesin. Çünkü Marksist - Leninist siyasete yönelen ve karşı devrimci lere yaraşır saldırılar sistemleşirse eğer, buna karşı devrimci şiddet yöntemlerinin kullanılması, bir görev haline gelir.

Biz, D.G. Dergisini dost bir dergi olarak görüyoruz. Halk sınıfı içinde değerlendiriyoruz. O'na karşı mücadele yöntemimiz başta da belirttiğimiz gibi demokrasi temelinde olacaktır. Şimdiye kadar bu doğru ilkelere hiç sapmadık, taviz de vermedik. Fakat bu derginin saf larında modern-revizyonizmle başlıkların güçlendirilmesini arzulayan unsurlar, bizim bu tavrımızı kötüye kullanmakta ve çeşitli biçimlerde saldırılar planlamaktadırlar. Gençlik güçlerinin birleşmesini engellemekte ve zaafa uğratmaktadırlar.

Bu siyaset içinde yer alan devrimci ve yurtsever unsurların aralarındaki zararlı unsurların tecriti doğrultusundaki mücadeleyi de rinleştirip geliştireceklerine inanıyor ve zorunlu görüyoruz. Yoksa, devrimci inanç ve duygular körelip, halka ve devrimcilere karşı saldırgan bir çizgiye dönmek kaçınılmaz olur.

İSTANBULLU PROLETER DEVRİMCİ GENÇLERİN AÇIKLAMASI

Hırsızın hırsızlık yaptığı yerden kaçmasının telâşi içinde yazılmış olan Devrimci Gençlik Dergisi'nin son sayısındaki yazıyı okuduk. Yazıda Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunanlar saldırgan olarak gösterilmek isteniyor. Karşı devrimci propaganda araç ve malzemeleri kullanılarak devrimci gözden düşürülmeğe çalışılıyordu. Devrimci siyasetimizin karşısına ideolojik ve siyasetiyle çıkamayan "Devrimci Gençlikçiler" çareyi karşı devrimci propaganda malzemelerine sarılmakta, yalan ve iftirada bulmuşlardır. Ancak bütün bunlar devrimci siyasetimizi engellemeyecek, tersine, onların siyasi iflaslarını daha da yakınlaştıracaktır. "Devrimci Gençlik" ne kadar uğraşırsa uğraşsın saldırganlığını örtbas edemez. Onun

saldırganlığını genel olarak devrimci, demokrat yurtsever unsurlar bilmektedir. Uydurduğu yalanlara da kendisinden başka kimse inanmamaktadır.

Bu arada Halkın Sesi oportünistleri dergilerindeki yazılarla kendilerinin bu kurallın dışında olduklarını ortaya koyuyorlar. Ve bizleri saldırgan olarak göstermeye çalışıyorlar. Denek ki, oportünistler kader birliği içindeler. Çünkü devrimci siyasetimizin gelişmesi karşısında her iki oportünist akımın sonları da yaklaşıyor. Bundan 7-8 ay önce Kadırga Yurdu'nda yapılan bir toplantıda bir İYÖD yetkilisi, PDA'cılara 8 senedir attıkları dayakla ikinci bir boğaz köprüsünün yapılabileceğini bildiriyordu. Bu gün Devrimci Gençlik Dergisi'ndeki yazıda

Halkın Sesi'ne, Halkın Kurtuluşu'na karşı sinsi sinsi ittifak teklifleri yapılmaktadır. DGD ve H.S.'ni boğaz köprüsü yapıp yıkma işinde başbaşa bırakarak Devrimci Gençlik'in saldırılarına birkaç bariz örnek verelim.

Birkaç ay önce İYÖD, düzenlediği Demokratik Üniversite Mitingi'ne İYÖD'yi gücümize güç katın diyen ve hiç bir kayıt getirmeyen bir çağrı ile çağırmıştı. Mitinge katıldığımızda ise ilk önce pankartlarımıza saldırıldı. Yürüyüş kolunun önüne barikatlar kuruldu. Amaçları bizi mitingten atraktı. Yürüyüşe devam etmemiz üzerine silahlı saldırılarla karşılaştık. Saldırılarına, kararlı bir şekilde karşı koyduk. Bu durumu küçük-burjuva kabadayılık anlayışlarına yediremeyen "Devrimci Gençlik"çiler kendi deyişleriyle bize ders vermek için Kadırga Yurdu'nu "işgal" ettiler. Böylece devrimci bir yurdu küçük-burjuva kabadayılık anlayışlarına alet ediyorlardı. Yurtta kalın arkadaşları ikiye, üçer yakalayıp üzerine 50-60 kişi saldırıldılar.

Bir demekte yalnız buldukları 5-6 arkadaşın üzerine 20-30 kişi saldırıldılar. Onların "yiğitlik" anlayışları da budur. Arkadaşları az bulup saldırmak. Birçok yerde yazdığımız sloganları kendi anlayışlarına göre tahrif ediyorlar veya karalıyorlar. Bu arkadaşlar faşizm ve emperyalizme karşı mücadelede samimi iseler güçlerini ve enerjilerini faşistlere karşı seferber etsinler. Halk gençliğinin güçlerini dağıtmanın, onları birbirine düşürmenin sorumluluğu büyüktür. Bu tavırlar karşı-devrimci hizmet etmiştir. Karşı-devrimci propaganda malzemelerinden ellerini çeksinler. Karşı-devrimle en ufak bir ilişki sonu bataklık olan bir yolun başlangıcıdır. Yalan ve sahtekârlığı bırakınlar, çünkü devrimciler dürüst olurlar. Halkların mücadelesi gerçekler üzerine inşa edilmiştir.

Istanbul proleter devrimci gençler

LİSELERDE FAŞİST DİKTATÖR MÜCADELE BAYRAK

ANKARA

Liselerdeki kısımlara karşı militanca mücadele edelim

Bir öğretim -tabii ki, buna öğretim denilebilir- se- dönemi daha hemen tamamlanmak üzere. Okulların kapanıp yaz sınavlarının yapılmasına kısa bir süre kaldı. Bununla birlikte zaten bütün bir dönem devam eden devrimci ve yurtsever öğrencilerin faşist okul idarelerinden sudan gerekçelerle cezalandırma girişimleri son günlerde giderek yoğunlaşmaktadır. Faşist diktatörlüğün tüm devlet kurumlarında olduğu gibi, eğitim kurumlarında da, yukarıdan aşağıya doğru faşistleştirme eylemine paralel olarak yürüyen bu girişimlerin, son günlerde yoğunlaşması anlamsız değildir.

Bu yıl orta öğrenim sınıf geçme yönetmeliğinde birtakım değişiklikler yapıldı. Yapılan değişikliklerle öğrencinin sınıf geçip geçmemesi konusunda okul idarelerine büyük yetkiler tanınmaktadır. Bu değişikliğe göre yaz sınavına giren (son sınıf öğrencileri de dahil) bir öğrencinin kaldığı derslerden Eylül sınavlarına girip girmeyeceğine karar verecek, isterse öğrenciyi Eylül bırakmayıp sınıf geçirecek, isterse Eylül bırakacak.

Yapılan bu değişiklik elbetteki devrimci, yurtsever, demokrat öğrenciler için değildir. Bu değişiklik okullardaki faşist beslemelerin ödüllendirilmesi için alınan bir karardır. Ve bu karar aynı zamanda rüşvetle, iltimasla sınıf geçmeye açılan yeni bir kapı olmaktadır.

Yönetmelikte yapılan bu değişiklikten sonra faşist okul idarelerinin yaz sınavları sonrası toplanan kurullarda faşist öğrencileri sınıf geçirerek ödüllendirme ve devrimci, yurtsever, demokrat öğrencileri sınıfta bırakarak cezalandırma eylemlerindeki uygulamaların yoğunlaşacağı açıktır.

Faşist okul idarelerinin girişeceği bu tür uygulamaların ise en geniş öğrenci kitlesinin tepkisini çekmesi ve harekete geçirmesi de kaçınılmaz olacaktır.

tır. Bir de okullarda bu kitleleri harekete geçirebilecek devrimci, yurtsever bir önderlik varsa, bu orta öğrenimde anti-faşist mücadelenin yükselmesini getirecektir ki, bu faşistlerin hiç mi hiç istemedikleri bir şeydir.

İşte son günlerde iyice yoğunlaşan orta öğrenim kurumlarındaki devrimci, yurtsever, demokrat öğrencilerin cezalandırılmaları, sürgün edilmeleri, okuma haklarının geçici veya sürekli olarak ellerinden alınması genel faşistleştirme hareketinin bir parçası olmakla birlikte, önümüzdeki günlerde orta öğrenim gençliğinin, faşist okul idarelerinin girişeceği bu tip uygulamalar karşısında daha da yükselerek olan anti-faşist birikimi harekete geçirecek olan devrimci ve yurtseverlerin örgütlülüğünü dağıtmayı amaçlamaktadır.

Bütün bu faşist uygulamalar, aynı zamanda okulların kapanmasına çok az bir süre kaldığından, atılan devrimci, yurtsever, demokrat öğrenciler kendilerini alacak yeni bir okul bulamayacaklarından dolayı, böylece bu öğrencileri yıl kaybına uğratmayı da hedef almaktadır.

Orta öğrenim kurumlarında son günlerde yoğunlaştırılan devrimci ve yurtsever öğrencilerin cezalandırılmaları, okullardan atılmaları karşı devrimci orta öğrenim gençliği her zamankinden daha uyanık olmalı, bu tür faşist uygulamalara aktif kitle mücadelesi ile karşı koymalıdır. Aynı zamanda atılan arkadaşlarımızın yeniden okula alınmaları için bir yandan aktif kitle eylemleri düzenlerken, diğer yandan da hukuki yollarla bu uygulamanın önüne geçici tedbirler almalıdırlar. Okullardan atılarak yıl kaybına uğrayan veya faşist baskılarla-özelliikle yatılı okullarda- okulu terk etmek zorunda bırakılan devrimci, yurtsever arkadaşlar da uğradıkları maddi ve manevi kayıplardan dolayı tazminat davaları örgütlemelidirler.

Eğitimin faşistleştirilmesine karşı militanca mücadele edelim

Çankaya Lisesi öğrencileri okuldaki Kültür ve Edebiyat Kolu tarafından çıkartılan duvar gazetesinin polis tarafından kapatılması, yurtsever ve devrimci öğretmenlerin okuldan sürülmesi istenmesi üzerine iki günlük boykota gittiklerini, boykotun birinci günü yürüyüşe geçen kitlelerin polisin saldırısı sonucu dağıldığını, ikinci gün ise Milli Eğitim Bakanlığının önüne kadar yürüyen devrimci öğrenciler faşist baskıları protesto ettiklerini söyleyerek mektuplarına şöyle devam ediyorlar.

"Direnişin üçüncü gününde öğrencilerin derse girmek istemelerine rağmen, okuldaki devrimciler olarak arkadaşları okula soktuk. Çünkü tek direnişimiz boykot değildi. Kitlelerdeki anti-faşist birikimi boşa harcamamak, direnişin amaçlarını iyice açarak kitlelere kavratmak gerekiyordu. Çünkü başlangıçtaki bu ekşimiz kitlelerin soruna duygusal yaklaşımlarına ve boykotun giderek amacından uzaklaşmasına neden oluyordu. Bu ise boykotun amacından sapması demekti.

O gün okula girildi; fakat ders yapılmadı ve koridorlarda toplanarak slogan atıldı, sınıflarda konuşma yapıldı.

Üç günlük boykot sırasında başlıca hatamız, devrimciler olarak, bu mücadeleyi siyasi mücadeleye tabi kılmamak oldu. "Cevdet Baba Göreve", "Faşist Tülin İstifa", "Copsuz Eğitim" sloganları atıldığı halde, "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm - Sosyal Faşizm" "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganları yeterince atılmadı.

Bu mücadeleler bize, siyasi çalışmanın önemini ve daima kitlelere dayanmak, onlara güvenmek gerektiğini daha iyi kavratmıştı.

Mücadelemizi hatalarımızdan ve eksiklerimizden arınarak kararlılıkla sürdüreceğiz. Okulumuzu faşistlerin yuvası haline getirtmeyeceğiz. Devrimci ve yurtsever öğretmenlerimizle sonuna dek sahip çıkacağız.

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM KAVGAMIZ! ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ! KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM! FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRİYET!

Çankaya Lisesinden bir grup proleter devrimci öğrenci

ÖDEMiŞ

Okuldan atılmalara karşı sonuna dek direneceğiz

Biz Ödemiş Lisesinde okumakta olan bir grup Halkın Kurtuluşu sempatizanı olan arkadaşız. Okulumuzda gerici, ırkçı eğitim sistemini protesto etmek ve polis baskısının kalkmasını istemek için kitaplarımızı yaktık ve sloganlar atarak okuldaki durumu protesto ettik. Bundan sonra okul müdürü ve revizyonist hocalar bize işimizi kesmemizi, aksi takdirde disiplin kuruluna karar alıp atacaklarını söylediler. Fakat biz yine kararlı olarak okula gittik. Faşist ve satılmış yalancı şahitler göstererek disiplin kuruluna çağırıldık. Burada bulunan hocalar birbirini tutmayan sözlerle ve tehditlerle bizden isim istediler. Biz buna da karşı çıktık ve onlara karşı hiçbir zaman boyun eğmeyeceğimizi gösterdik.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!
GERİCİ, IRKÇI EĞİTİM SİSTEMİNE HAYIR!
YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELEMİZ!
ÖDEMiŞ LİSESİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILAR KALKSIN!

Ödemiş Lisesinden bir grup Halkın Kurtuluşu sempatizanı

DIYARBAKIR HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

Biz Diyarbakır Endüstri Meslek Lisesinde okuyan bir grup devrimci ve yurtseveriz.

Türkiye'nin dört bir yanında olduğu gibi bugün Diyarbakır'da da gazetemiz "HALKIN KURTULUŞU" polis-faşist ve sosyal-faşistler tarafından engellenmek istenmektedir.

Gazetemiz, "HALKIN KURTULUŞU"nun siyasetinin kitleye yayılmasından korkan faşist ve sosyal-faşistler; okulda ve dışarıda gazete satarken defalarca saldırarak bizi engellemek istedikler.

Fakat bugüne kadar bunda başarıya ulaşamadıkları gibi, kitle önünde gerçek yüzlerini ortaya koyarak, tecrit oldular.

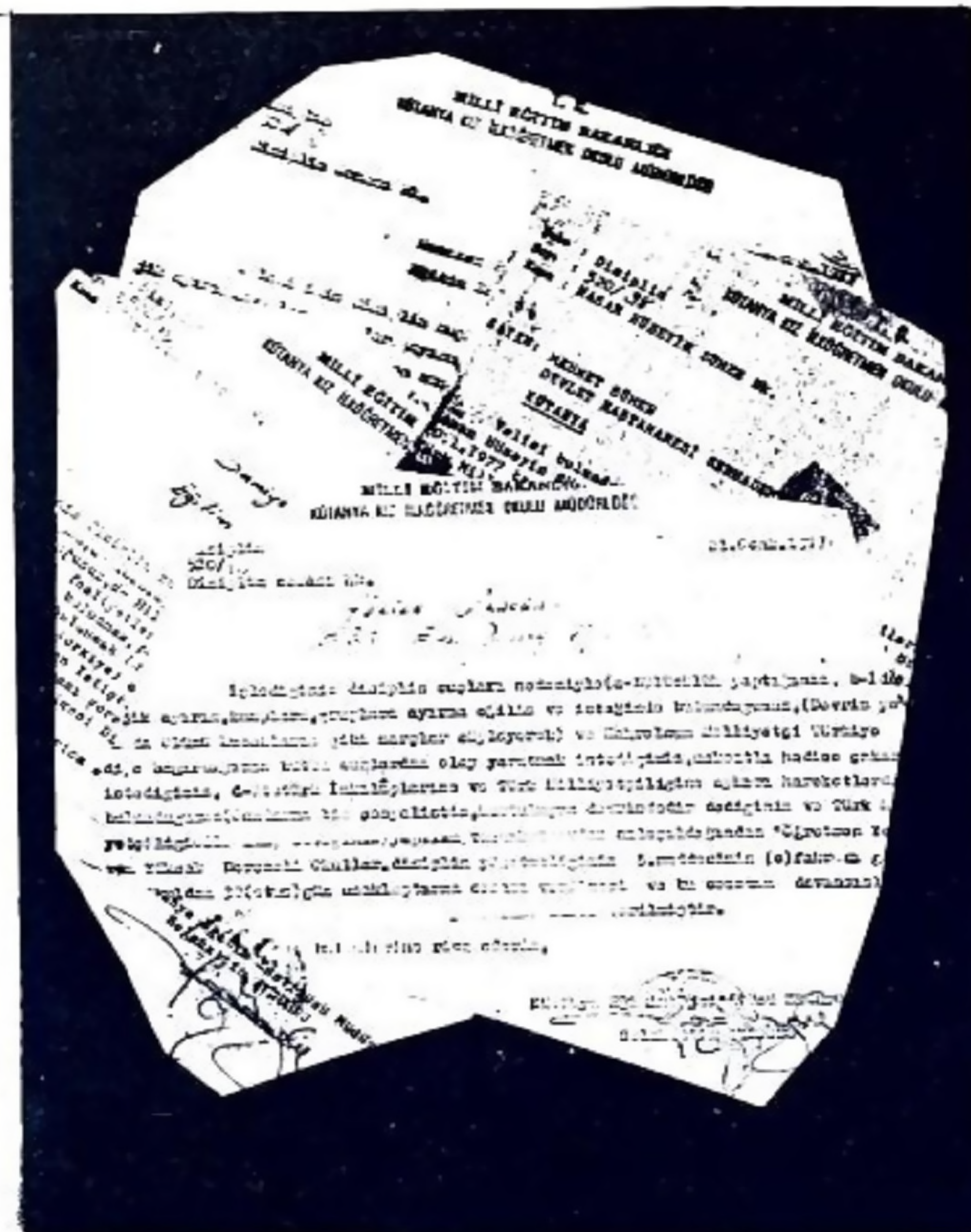
Biz bunlardan şunu çıkardık ki: Faşizm, sosyal faşizme karşı mücadelede tek bir yumruk, tek bir yürek olalım.

Mücadele anlayışımızı geniş kitlelere anlatalım, ve dayanağımızı kitlelerden alalım.

KAHROLSUN FAŞİZM- SOSYAL FAŞİZM!
HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ

D.Bakır Endüstri Meslek Lisesinden bir grup yurtsever devrimci

FAŞİST BASKI VE KIYIMLAR KÜTAHYA ÖĞRETMEN LİSESİ DEVİRCİLERİNİN MÜCADELESİNİ DURDURAMAYACAKTIR

LÜĞÜN SALDIRILARINA KARŞI LARINI YÜKSELTELİM

Safranbolu Lisesi'nin faşistleştirilmesine karşı mücadele edelim

Safranbolu Lisesi 'nde faşist baskı ve terör yoğunlaşmaktadır. Faşist Lise Müdürü ve onun yardımcıları yapın okul idaresi ile 10-15 tane faşist besleme okulu zorla faşistleştirme ve çalıştırmaktadır. Öğrencilerden Ülkü Ocakları'na, kayıt yaptırılmaları istenmekte, karşı koyanlar tehdit edilmekte, dövülmektedir.

Okul kantinine okulla, öğrencilikle ilişkisi olmayan faşist beslemeler getirilerek okulda terör havası estirilmiştir. Faşist ler öğrencilerin okul dışı arkadaşlıklarına bile karışıyorlar. Öğrencilerden bu arkadaşlıklarını kesmeleri, ders saatleri dışında Ülkü Ocakları'nda oturmaları istenmektedir.

Faşist Lise Müdürünün

girdiği dersler çoğunlukla boş geçtiği halde ders yapılmış gibi gösterilmektedir. Bu ders yılı başından bu yana ancak 10-15 sayfalık ders yapılabilmektedir.

Faşist beslemeler derslere devamlı gelmedikleri halde iyi not almakta, hatıta iftihar listesine geçirilmektedir.

Okulda öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği kalmamıştır. Fakat biz bu faşist baskı ve terörün ancak aktif bir şekilde mücadele edilerek ortadan kaldırılacağını kavradık. Faşistlerin bu saldırı ve tertiplerini halkımıza duyurur, faşizme karşı mücadelemizi daha da yükselteceğimizi bildiririz.

SAFRANBOLU'lu
Devrimciler

Faşistlere Gereken Cevabı Verdik

7 Mart günü faşist Lise Müdürü Fevzi Budak'ın, faşist öğrencilerin eline "Bozkurt" rozeti vererek okul içinde sattırması üzerine olaylar çıktı. Faşist öğrenciler dövülerek okuldan atıldılar. Halkın Kurtuluşu sempatizanlarının öncülüğünde, öğrenciler liseyi işgal ederek, faşist müdürü okuldan kovdular. Okul polis ve jandarma tarafından sarılmasına rağmen, okula kimse giremedi. Kaymakamın, emniyet amirinin görüşme önerileri kabul edilmedi.

Ancak polis, jandarmanın da desteğini alarak önce kız öğrencilere, daha sonra küçük yaştaakilere saldırarak topladı, dipçikledi. Öğrenciler geri çekilmek zorunda kaldılar.

Bu arada Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Gençlik savunucularının oluşturduğu okul dışından bir grup, halkla birlikte slogan atarak, öğrencilerin yardımına koştu. Polisler, bu grubun karşısında tutunamayıp kaçtılar. Liseli öğrenciler de bu grubun saflarına katılınca, dev bir kortej oluştu. Kortej, devrimci sloganlar atarak Ardahan caddelerini dolaştı.

Halkın büyük bir kısmı saflara katılırken, diğerleri de coşkunlukla devrimcileri alkışlıyorlardı.

Grup, Kız Enstitüsü'nün önünde devrim andı içerken jandarma yeni güçler alıp tekrar saldırdı. Birçok kişi yaralandı. Ardahan caddeleri savaş alanına döndü. Ardahan halkı, yaralanan devrimcilerin yardımına koştu, bir çoğunu evlerinde sakladı.

Olaydan sonra, polis misillemeye girdi. 50 devrimci için arama kararı çıkardı. Dördü kız, altı devrimci karakolda işkenceye tabi tutularak tevkif ettirildi.

Olayın hemen arkasından faşist lise müdürü kendini haklı göstermek için, bir veli toplantısı düzenledi. Veli toplantısında müdür umduğunun tam tersine, linç olmaktan polis yardımıyla kurtuldu. Devrimci analar, babalar faşist müdürün üzerine yürüdüler.

Ardahan Lisesi'nde başlayıp gelişen bu olay, faşistlere iyi bir ders oldu. Devrimci bir geleneğe sahip olan Ardahan halkı, faşistlere bir kez daha gereken cevabı verdi.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

YAŞASIN ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK ÖĞRENİM MÜCADELESİ!

ARDAHAN LİSESİ
Devrimci Öğrencileri

Gaziçiftliği Lisesi'nde Devrimci Mücadele Yükseliyor

Bizler, Ankara Gaziçiftliği Lisesinde okuyan devrimci ve yurtsever öğrencileriz. Bütün okullarda olduğu gibi okulumuzda da faşistleştirme girişimleri hızla artmaktadır. Bu sene, okulumuza atanan faşist müdür Nebi Arslan okulda okuyan devrimci, yurtsever öğrencilere sudan bahanelerle disiplin verme, okuldan uzaklaştırma vb. işlemler uygulamaktadır.

Bizler, bu faşist baskılara karşı, forumlar düzenleyerek, aktif kitle mücadelesi ile halkımızı yanıma alarak sağlam ve tutarlı bir mücadele sürdürmekteyiz. Okuldan atılmalar ve cezalar konusunda velilerimizle yapılan toplantılarda müdürün gerçek yüzü ortaya çıkmıştır. Son olarak 13.3.1977 tarihinde yapılan toplantıda, daha önce öğrencilere de söz hakkı vereceğini bildiren faşist müdür Nebi Arslan toplantı günü, "Bu bina bana aittir, ben den başka kimse konuşamaz" diyerek çantasını alıp, polise işaret edip öğrenci ve velilerini dışarı attırması. Velilerimiz haklı mücadelemizde bizlerle beraber bütün demokratik yollara başvuracaklardır. Faşist okul idaresinin çabaları boşunadır. Haklı mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM DÜZENİ! FAŞİST MÜDÜR NEBİ ARSLAN İSTİFA! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK! FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Gaziçiftliği Lisesi'nden
Proleter devrimci
Öğrenciler

DEVRİMCİ HAREKETİMİZ FAŞİZMİ SOSYAL FAŞİZMİ YIKARAK YÜKSELMEKTEDİR

Bizler Ankara Sincan Lisesi devrimci ve yurtsever öğrencileriyiz. Bütün yurtda olduğu gibi Sincan Lisesinde de faşist saldırı ve baskılar yoğunlaşmaktadır.

Okulun ilk açıldığı günden beri faşist diktatörlüğün uşağı okul müdürü yurtsever ve devrimci öğrencilerin yükselen mücadelesini yok edebilmek için 3 kardeşimizi okuldan attı. Bununla da yetinmeyerek birçok arkadaşımızı sudan nedenlerle disiplin vererek tard cezası verildi.

Bu faşist diktatörlüğün uşağı müdür, cezaları vermede okuldaki yükselen devrimci mücadeleyi bastırabil-

leceğini zannediyordu aklısıra. Ama bu cezalar okuldaki devrimci hareketi yok edemediği gibi daha da kararlı hale getirdi. Okul müdürü yükselen devrimci mücadelesine karşı hakim sınıflara daha iyi görünmek ve yararlanmak için Beşevlerden getirdiği faşist diktatörlüğün uşakları MFP'li ve Ülkü Ocaklı silahlı saldırganları 1 Mart salı günü okuldaki devrimciler üzerine saldırdı. Bir kardeşimiz yaralandı. Çevrede bulunan halkla birlikte yurtsever devrimci öğrencilerin kararlı bir şekilde bu saldırıya cevap vermesi üzerine, her yerde olduğu gibi, silahlı saldırganlar çare-

yi kaçmakta buldular.

Faşist saldırganlar burrada saldırganların cevabını alınca 25-30 kişilik bir grupla okul kantini önüne gelerek orada bulunan öğrenciler üzerine ateş etmeye başladılar. Burada da bir kız arkadaşımızı yaraladılar. Okul velilerinin okula gelmesiyle yine kaçtılar.

Faşist okul müdürü şunu iyi bilsin ki, bu cezalar ve saldırgan devrimci hareketi engelleyemediği gibi daha da kararlı ve aktif duruma getirecektir.

Bu faşist saldırganlar karşısında seyirci kalan sosyal-faşistler, bir kaç jandarmanın daha okula geti-

rilmesi ve bu yolla faşist saldırganların engellenmesini önererek, devrimci mücadeleden korktuklarını ve kaçtıklarını kitleye gösterek gerçek yüzlerini ortaya koydular ve kitleden tecrit oldular.

YAŞASIN SINCAN LİSESİ DEVRİMCİ VE YURTSEVER ÖĞRENCİLERİNİN FAŞİZME VE SOSYAL-FASHİZME KARŞI MÜCADELESİ!

KAHROLSUN GERİCİ VE BOZUK, ŞOVEN EĞİTİM SİSTEMİ! YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET! SINCAN Lisesi'nden
Bir Grup Proleter Devrimci

KARS

Susuz halkı gençlikle birlikte faşizme karşı mücadele ediyor

İlçemiz Öğretmen Lisesi'ne faşist diktatörlüğün öğretmen yetiştiren kurumları faşistleştirme çabalarına paralel olarak Van ve Artvin Öğretmen Okullarından 350 tane faşist yerleştirilmiştir. Okulun büyük çoğunluğu anti-faşisttir. İlçe içerisinde kendilerine destekçi bir tek kişi dahi bulamayan bu faşistler okul öğrencileri üzerine faşist idare ile birlikte baskı kurmuşlardır. Fakat Susuz halkının öğrencilere destek olmasıyla, gerilemek zorunda kalmışlardır.

Okulda çıkan her olayda Susuz Halkı topluca okula gelmekte ve saldırganları önlemektedir.

Son olarak faşistlerin, faşist müdürle birlikte devrimci öğrencilere saldırması bardağı taşıran son damla olmuştur. Her gün kahveleri basarak, halka zulmeden faşist başçavuş HAYDAR ASLAN (İbrahim Kaypakaya'yı Haydaran'da vuranlardan biri) okula gitmek isteyen halka silah göstererek komünistler hepinizi vuracağım diye saldırmıştır. Bunun üzerine halk ayaklanmış ve faşist çavuşu Adliyyeye kadar elinde silahı kovalamışlardır. Ortaokulun önünde devrimci öğrenciler bu eli kanlı faşisti taşlamıştır. Daha sonra, "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Faşist Haydar Defol!" sloganlarıyla şehir içinde ve adliye önünde gösteri yapılmıştır. Kaymakamın başçavuşu şikâyet edeceğini söylemesi üzerine halk dağılmıştır.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Susuz'dan bir proleter devrimci

Faşist Çavuş Haydar Aslan hele bir daha halka zulüm etmeye kalksın. Onu bu sefer ilçenin dışına kadar kovalarız.

"1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ" NÜ MİLİTANCA KUTLAMAK İÇİN İLERİ...

1 Mayıs uluslararası "işçi bayramı"na çok kısa bir süre kaldı. Bu yıl 1 Mayıs'ı faşist diktatörlüğün emekçi halkımız ve onun ayrılmaz bir parçası olan gençliğe azgınca saldırdığı; halkımızın alın terinin acımasızca sömürüldüğü; rüşvet, yağma ve talanın doruğuna ulaştığı; zulüm, işkence ve siyasi cinayetlerin ardı arkasının kesilmediği bir ortamda kutlayacağız. Ama 1 Mayıs'ı yüreklerimiz korku ve umutsuzluk dolu olarak değil; kin, öfke ve mücadele azmi ile dolu olarak kutlayacağız.

Çünkü biliyoruz ki, bizde ve diğer kapitalist-revizyonist ülkelerdeki bu sömürücüler, bu zalimler, bu halk düşmanları bir gün mutlak tırmakla sökülüp atılacak, bir daha dönmek üzere yok olup gideceklerdir.

Çünkü biliyoruz ki, gelecek bir avuç zalim sömürücülerin değil, ezilen ve sömürülen dünya halklarınındır.

Bugün kapitalist-revizyonist sistemin içine düştüğü ekonomik ve siyasi buhran her geçen gün biraz daha derinleşmektedir. Derinleşen bu buhran dünyanın mazlum halklarını ezmede, hayatlarını daha da yavaş hale getirmektedir.

Bir çok ülkede bu duruma tahammül edemeyip isyan ederek ayaklanan halk kitleleri; gün geçtikçe kitleler içersinde kök salan genç Marksist-Leninist partilerin kızıl bayrağı altında toplanarak, daha şimdiden sömürü ve talan düzeninin temellerini sarsan güçlü darbeler indirmeye başlamıştır.

Ülkemizde de proleter devrimci hareketler faşist, sosyal-faşist ve reformist barikatları yıkarak gelişip serpilmekte, proleter devrimcilerin birliği ve proleterya partisinin inşası yolunda hızla ilerlemektedirler. Bu yüzden Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun da sonradan katıldığı 1 Mayıs'ı ülke çapında kutlama çağrı ve kampanyası, 1 Mayıs'ta çeşitli ülkelerde yükselcek proleteryanın kızıl bayrağına güç katması açısından olduğu kadar, ülkemizde de proleter devrimcilerin birliği ve proleterya partisinin inşası yolunda atılmış önemli bir adım olacaktır.

1 Mayıs, bütün ülkelerde olduğu gibi, ülkemizde de emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadele bayrağının yükseldiği; proleter devrimcilerin gür sesinin, ezilen ve sömürülen halk kitlelerinin yüreğine umut, halk düşmanlarının yüreğine ise korku saldığı bir gün olması için, bu üç siyasete mensup devrimci gençlik fedakârcaları ileri atılmalıdır.

1 Mayıs kampanyası

gençliği enternasyonalizm ruhuyla

eğitmenin bir aracı olmalıdır

1 Mayıs'ın militanca kutlanması için yürütülecek çalışmalarda bu üç siyasete mensup devrimci gençliğe büyük görevler düşmektedir. Proleter devrimci gençlik bu sorumluluğunun bilincinde fedakârcaya ve yolunak bilmez bir çalışmaya içerisindedir. Proleter devrimci gençlik, 1 Mayıs'a kısa bir sürenin kaldığı şu günlerde, gerek en geniş kitlelerin maddi ve manevi desteğini sağlamada, gerek en geniş kitleleri seferber etme yolunda yürüteceği ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmalarına hız vermelidir. Bu çalışmaların en geniş kitleleri kampanya ve gösterilere katmanın bir aracı olmasının yanı sıra, gençliği enternasyonalizm ruhuyla eğitmenin de bir aracı haline getirilmesidir. Bu yolda attığımız her adım gençliği enternasyonalizm ruhuyla eğiten, şövenizme ise güçlü darbeler indiren bir çalışma olmalıdır.

Kampanya emekçi gençlikle kaynaşmanın

ve gençliğin birliğini sağlama yolundaki

önemli bir atılım olmalı

Bugüne kadar devrimci gençlik hareketinde, gençliğin birliği ve örgütlenmesi konusunda birçok yanlış anlayış vardı. Bunlardan en önemlisi gençliğin birliğini öğrenci gençliğin birliği ile özdeşleştirilmesi, emekçi gençliğin anti-faşist mücadelesini göz ardı ederek, onların dışlamasıydı. Bugün, bu burjuva idealist gençlik anlayışlarından kaynaklanan yanlış bakış açılarının önemli darbeler indirilmele birlikte, proleter devrimci gençliğin emekçi gençlikle olan bağlarının zayıflığı nedeniyle, istenilen noktaya ulaşamamızı engelledi.

1 Mayıs kampanyası boyunca bu eksikliğimizi gidermek için emekçi gençlikle, özellikle işçi gençlikle bağlarımızı güçlendirmenin bir aracı olarak ele almalıyız. En geniş işçi gençlik yığınlarına dönük ajitasyon, propaganda ve örgütlenme faaliyetlerine hız vermeliyiz. Bu eksikliğimizi elbetteki bir tek 1 Mayıs kampanyası ile gidermemiz sözkonusu değildir. Fakat kampanya emekçi gençliğe yönelmenin güçlü bir atılımı olabilir ve olmalıdır.

Bugün İÇD gibi, sosyal-faşist gençlik örgütleri DİSK'in başına çöreklenen bir avuç sosyal-faşist sendika ağaları aracılığı ile işçi gençliği kendi sosyal-faşist amaçları doğrul-

tusunda örgütlemeye çalışmaktadırlar. Proleter devrimci gençlik sosyal-faşistlerin bu çabasını boşa çıkartmak için emekçi gençliğin sorunlarına ve örgütlenmesine gereken önemi vermeli, bu konuda hiçbir fedakârlıktan kaçınmamalıdır. Bu yolda atılan her olumlu adım faşizme ve sosyal-faşizme indirilen bir darbe olduğunun bilincinde olarak hareket etmelidirler.

Bunun yanı sıra bu üç gazetenin görüşlerini savunan proleter devrimci gençler, 1 Mayıs kampanya ve gösterilerine en geniş yurtsever çevreyi katabilmek için, kendi aralarındaki ittifakı temel alarak, diğer yurtsever gençlik gruplarıyla "eylende birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" temelinde ittifaklar aramalıdır. Bu yoldaki olumlu adımlarımızın gençliğin birliğine hizmet edeceğini unutmayalım. Bu konuda sekte ve grupçu tavırlara düşmeyelim, düşenleri ise anında acımasızca eleştirerek, kampanyayı zayıflatan davranışlara prim vermeyelim.

Yürüteceğimiz kampanyada hiçbir fedakârlıktan kaçınmayalım, fakat ilkesizliğe de düşmeyelim.

O halde 1 Mayıs'ı güçlü bir anti-faşist gösteri günü haline getirmek, 1 Mayıs'ı militanca kutlamak için tüm devrimci ve yurtsever gençlik ileri!

YASASIN 1 MAYIS!
YASASIN PROLETER ENTERNASYONALİZM!
YASASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, ve SOSYAL-FaşİZM!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK
TÜRKİYE!

1 MAYIS

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez

1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı
Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider

1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Vermeyiz insana izin
Kanması ve susması için
Hakkını alması için
Kitleyi bilinçlendirin-

1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarında

1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı.

